

FAPTELE APOSTOLILOR

INTRODUCERE

1.

Prolog

¹ În prima carte, o, Teofil, am tratat despre tot ce a făcut și a învățat Isus, de la început

² până în ziua în care a fost înălțat, după ce, prin Duhul Sfânt, i-a instruit pe apostolii pe care îi alesese.

³ După pătimirea sa, el li s-a prezentat viu, cu multe dovezi, arătându-li-se timp de patruzeci de zile și vorbindu-le despre cele privitoare la împărăția lui Dumnezeu.

Misiunea încredințată apostolilor

⁴ Și, în timp ce era cu ei, le-a poruncit să nu se îndepărteze de Ierusalim, ci să aștepte promisiunea Tatălui „pe care, [zicea el], ați auzit-o de la mine:

⁵ Ioan a botezat cu apă, dar voi veți fi botezați în Duhul Sfânt, nu după multe zile”.

⁶ Atunci, cei care se adunaseră l-au întrebat, zicând: „Doamne, în acest timp vei restabili împărăția lui Israel?”

⁷ Dar el le-a zis: „Vouă nu vă este [dat] să cunoașteți timpurile sau momentele pe care Tatăl le-a stabilit prin propria autoritate.

⁸ Însă, când va veni Duhul Sfânt asupra voastră, voi veți primi o putere și îmi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea și Samaria, și până la marginile pământului”.

Înălțarea lui Isus

⁹ Și spunând acestea, sub privirile lor, el a fost înălțat și un nor l-a ascuns din ochii lor.

¹⁰ În timp ce erau cu ochii ațintiți spre cer și el se înălța, iată că le-au apărut doi bărbați în haine albe

¹¹ și le-au spus: „Bărbați galileeni, de ce stați privind la cer? Acest Isus, care a fost înălțat de la voi la cer, va veni tot așa cum l-ați văzut mergând spre cer”.

I. AȘTEPTAREA DUHULUI SFÂNT

Comunitatea apostolilor

¹² Atunci ei s-au întors la Ierusalim de la muntele numit al Măslinilor, care se află aproape de Ierusalim, cât un drum în zi de sâmbătă.

¹³ Când au intrat, au urcat în încăperea de sus, unde [obișnuiau] să se adune. Erau: Petru și Ioan, Iacob și Andrei, Filip și Toma, Bartolomeu și Matei, Iacob, [fiul] lui Alfeu, și Simon Zelotul și Iuda al lui Iacob.

¹⁴ Toți aceștia, într-un cuget, stăruiau în rugăciune împreună cu femeile și cu Maria, mama lui Isus, și cu frații lui.

Alegerea lui Matia în locul lui Iuda

¹⁵ În zilele acelea, Petru s-a ridicat în mijlocul fraților – mulțimea celor adunați în acel loc era cam de o sută douăzeci de persoane – și a spus:

¹⁶ „Fraților, trebuia să se împlinească Scriptura pe care a spus-o dinainte Duhul Sfânt prin gura lui David despre Iuda, cel care a devenit călăuza celor care l-au prins pe Isus.

¹⁷ Căci el era din numărul nostru și fusese părtaș al aceleiași slujiri.

¹⁸ Dar acesta și-a cumpărat un ogor din plata nelegiurii sale și, căzând cu capul în jos, a crăpat la mijloc și i s-au vărsat toate măruntaiele.

¹⁹ [Faptul] a devenit atât de cunoscut tuturor locuitorilor Ierusalimului, încât locul acela este numit în limba lor «Hacheldamah», adică «Ogorul Sângelui».

²⁰ Căci este scris în cartea Psalmilor:

Să devină locuința lui pustie

și să nu fie locuitor în ea

și: *Misiunea lui să o ia altul.*

²¹ Așadar, trebuie ca unul dintre acești bărbați, care ne-au însoțit în tot timpul cât a trăit printre noi Domnul Isus,

²² începând de la botezul lui Ioan până în ziua în care a fost înălțat de la noi, să devină martor al învierii lui împreună cu noi”.

²³ Au propus doi: pe Iosif, cel chemat Barsaba, numit și Iustus, și pe Matia.

²⁴ Apoi s-au rugat astfel, spunând: „Tu, Doamne, care cunoști inimile tuturor, arată-ne pe care dintre aceștia doi l-ai ales,

²⁵ ca să ia locul în această slujire și în apostolatul din care a căzut Iuda, ca să meargă la locul care i se cuvenea”.

²⁶ Atunci au tras la sorți pentru ei și sorțul a căzut pe Matia, iar el a fost adăugat la cei unsprezece apostoli.

II. MĂRTURIA APOSTOLILOR LA IERUSALIM

2.

Coborârea Duhului Sfânt

¹ Când a sosit ziua Rusaliilor, toți erau împreună în același loc.

² Și, dintr-o dată, s-a iscat din cer un vuiet, ca la venirea unei vijelii puternice, și a umplut întreaga casă în care stăteau.

³ Atunci le-au apărut niște limbi ca de foc împărțindu-se și așezându-se asupra fiecăruia dintre ei.

⁴ Toți au fost umpluți de Duhul Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, după cum Duhul le dădea să vorbească.

⁵ Și erau atunci la Ierusalim iudei, bărbați evlavioși din toate națiunile de sub cer.

⁶ Când a fost vuietul acela, mulțimea s-a adunat și a rămas tulburată, pentru că fiecare îi auzea pe ei vorbind în limba sa.

⁷ Erau uimiți și se minunau spunând: „Iată, oare nu sunt galileeni toți aceștia care vorbesc?”

⁸ Și cum de-i auzim fiecare în limba în care ne-am născut?

⁹ Parți, mezi, elamiți și locuitori din Mesopotamia, Iudeea și Capadocia, din Pont și Asia,

¹⁰ din Frigia și Pamfilia, din Egipt și din părțile Libiei, care sunt aproape de Cirene, romani în trecere,

¹¹ atât iudei cât și prozeliți, cretani și arabi, îi auzim vorbind în limbile noastre despre faptele mărețe ale lui Dumnezeu?”

¹² Căci toți erau nedumeriți și nu știau ce să creadă. Spuneau unii către alții: „Ce poate să însemne aceasta?”

¹³ Dar alții, bătându-și joc, ziceau: „Sunt plini de must”.

Discursul lui Petru în ziua de Rusalii

¹⁴ Atunci, Petru, stând în picioare, împreună cu cei unsprezece, și-a ridicat glasul și le-a vorbit: „Bărbați iudei și voi toți care locuiți în Ierusalim, să vă fie cunoscută aceasta și fiți atenți la cuvintele mele!

¹⁵ Aceștia nu sunt beți, așa cum credeți voi, căci este ceasul al treilea al zilei.

¹⁶ Însă aceasta este ceea ce a fost spus prin profetul Ioel:

¹⁷ Atunci, în zilele de pe urmă, spune Dumnezeu,
voi revărsa din Duhul meu peste orice om.
Și vor profeți fiii voștri și fiicele voastre,
tinerii voștri vor avea viziuni,
iar bătrânii voștri vor visa visuri.

¹⁸ *Chiar și peste servitorii și servitoarele mele,*
în zilele acelea, voi revărsa din Duhul meu,
iar ei vor profeți.

¹⁹ *Și voi face minuni sus, în cer,*
și semne jos, pe pământ:
sânge și foc și nor de fum.

²⁰ *Soarele se va schimba în întuneric*

*și luna în sânge
înainte de a veni ziua Domnului,
cea mare și strălucitoare.*

21 *Atunci, oricine va invoca numele Domnului
va fi mântuit.*

22 Bărbați israeliți, ascultați aceste cuvinte: Pe Isus Nazarineanul, bărbat adevărat de Dumnezeu între voi prin fapte puternice, minuni
și semne pe care le-a făcut Dumnezeu prin el în mijlocul vostru, după cum voi înșivă știți,

23 pe acesta, care a fost dat după planul stabilit și preștiința lui Dumnezeu și pe care voi l-ați răstignit și ucis prin mâinile celor
fărădelege,

24 pe acesta Dumnezeu l-a înviat, eliberându-l de durerile morții, deoarece nu era posibil să fie ținut sub [puterea] ei.

25 Căci David spune cu privire la el:

*Îl vedeam mereu în fața mea pe Domnul,
căci el este la dreapta mea ca să nu mă clatin.*

26 *De aceea s-a bucurat inima mea
și limba mea a tresăltat de veselie;
ba, mai mult, și trupul meu
se va odihni în speranță,*

27 *pentru că nu vei lăsa sufletul meu
în locuința morților
și nici nu vei permite
ca sfântul tău să vadă putrezirea.*

28 *Mi-ai făcut cunoscute căile vieții,*

mă vei umple de bucurie cu prezența ta.

29 Fraților, să-mi fie permis să vă vorbesc cu îndrăzneală despre patriarhul David: el a murit și a fost îngropat și mormântul lui este printre noi până în ziua de azi.

30 Dar, fiind profet și știind că Dumnezeu îi făcuse jurământ să așeze pe tronul său un descendent al lui,

31 el a văzut dinainte și a vorbit despre învierea lui Cristos:

el nu a fost lăsat în locuința morților

și nici trupul lui nu a văzut putrezirea.

32 Pe acest Isus, Dumnezeu l-a înviat și noi toți suntem martorii acestui [fapt].

33 Înălțat fiind acum la dreapta lui Dumnezeu și primind de la Tatăl promisiunea Duhului Sfânt, l-a revărsat pe acesta, așa cum vedeți și auziți voi.

34 Căci David nu s-a suit la ceruri, totuși spune:

Domnul a spus Domnului meu,

așază-te la dreapta mea

35 *până când îi voi pune pe dușmanii tăi*

scăunel picioarelor tale.

36 Așadar, să știe cu siguranță toată casa lui Israel că Dumnezeu l-a făcut Domn și Cristos pe acest Isus pe care voi l-ați răstignit”.

Primele convertiri

37 Când au auzit au fost pătrunși la inimă și i-au spus lui Petru și celorlalți apostoli: „Ce să facem, fraților?”

38 Petru le-a zis: „Convertiți-vă și fiecare dintre voi să se boteze în numele lui Isus Cristos spre iertarea păcatelor voastre și veți primi

darul Duhului Sfânt.

³⁹ Căci promisiunea este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei care sunt departe, pe oricâți i-ar chema Domnul Dumnezeuul nostru”.

⁴⁰ Și cu multe alte cuvinte dădea mărturie și-i îndemna, zicând: „Salvați-vă de această generație perversă”.

⁴¹ Așadar, cei care au primit cuvântul lui au fost botezați. Și în ziua aceea li s-au adăugat cam la trei mii de suflete.

Prima comunitate creștină

⁴² Ei erau stăruitori în învățătura apostolilor și în comuniunea [fraternă], la frângerea pâinii și la rugăciune.

⁴³ Și toți erau cuprinși de teamă: multe minuni și semne se înfăptuiau prin apostoli.

⁴⁴ Toți cei care credeau erau în același loc și aveau toate în comun:

⁴⁵ își vindeau proprietățile și bunurile și le împărțeau tuturor, după cum avea nevoie fiecare.

⁴⁶ Și în fiecare zi stăruiau împreună în templu, frângeau pâinea în casele [lor] și primeau hrana cu bucurie și cu inimă curată.

⁴⁷ Îl laudau pe Dumnezeu și aveau trecere în fața întregului popor. Iar Domnul adăuga zi de zi la grupul lor pe cei ce aveau să se mântuiască.

3.

Petru vindecă un olog

¹ Petru și Ioan urcau la templu pentru rugăciunea de la ceasul al nouălea.

- ² Atunci era dus un om, olog din naștere, pe care îl puneau în fiecare zi la poarta templului, numită „Cea Frumoasă”, ca să ceară pomană de la cei care intrau în templu.
- ³ Văzându-i pe Petru și pe Ioan, care aveau [de gând] să intre în templu, el le-a cerut să-i dea de pomană.
- ⁴ Petru și-a ațintit privirea asupra lui și, împreună cu Ioan, i-a zis: „Uită-te la noi!”
- ⁵ El i-a privit cu atenție, așteptând să primească ceva de la ei.
- ⁶ Dar Petru i-a zis: „Argint și aur nu am, însă ceea ce am, aceea îți dau: în numele lui Isus Cristos Nazarineanul, ridică-te și umblă!”
- ⁷ Și, prinzându-l de mâna dreaptă, l-a ridicat. Îndată i s-au întărit picioarele și gleznele,
- ⁸ și, sărind [în picioare, a început] să umble. A intrat cu ei în templu, umblând, sărind și laudându-l pe Dumnezeu.
- ⁹ Tot poporul l-a văzut umblând și laudându-l pe Dumnezeu
- ¹⁰ și l-au recunoscut: el era acela care ședea la Poarta cea Frumoasă a templului ca să ceară pomană. Au fost cuprinși de teamă și uimire pentru cele ce i se întâmplaseră.

Discursul lui Petru în porticul lui Solomon

- ¹¹ Întrucât el se ținea de Petru și de Ioan, tot poporul, cuprins de uimire, a alergat la ei în porticul numit „al lui Solomon”.
- ¹² Petru, văzând [aceasta], s-a adresat poporului:
- „Bărbați israeliți! De ce vă mirați de lucrul acesta? De ce vă uitați așa la noi, ca și cum prin puterea și cucernicia noastră l-am fi făcut pe acesta să umble?
- ¹³ *Dumnezeul lui Abraham, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacob, Dumnezeul părinților noștri* l-a glorificat pe Fiul său Isus pe care voi l-ați dat în mâinile lui Pilat și l-ați renegat înaintea lui, pe când el judecase să-l elibereze.
- ¹⁴ Voi l-ați renegat pe cel sfânt și drept și ați cerut să vă fie grațiat un om criminal.

- ¹⁵ Voi l-ați ucis pe cel care conduce la viață, dar Dumnezeu l-a înviat din morți pe acesta căruia noi îi suntem martori.
- ¹⁶ Prin credința în numele lui, [omul] acesta, pe care îl vedeți și îl cunoașteți, a fost întărit; numele [lui Isus] și credința în el i-au dat acestuia vindecarea deplină înaintea voastră a tuturor.
- ¹⁷ Și acum, fraților, știu că din neștiință ați făcut aceasta, la fel ca și conducătorii voștri,
- ¹⁸ dar Dumnezeu a împlinit astfel ceea ce promisese de mai înainte, prin gura tuturor profetilor, că Unsul său va suferi.
- ¹⁹ Așadar, convertiți-vă și întoarceți-vă pentru ca păcatele voastre să fie iertate
- ²⁰ ca să vină timpuri de odihnă de la Domnul și să-l trimită pe cel ce v-a fost hotărât de mai înainte, pe Cristos Isus,
- ²¹ pe care cerul trebuie să-l primească până în timpurile restabilirii tuturor [lucrurilor] despre care a vorbit Dumnezeu prin gura sfinților săi profeti din veșnicie.
- ²² Căci Moise a spus: *Domnul Dumnezeul vostru va ridica pentru voi, dintre frații voștri, un profet ca mine; voi să-l ascultați în toate câte vi le va spune.*
- ²³ *Oricine nu va asculta de acel profet va fi nimicit din popor.*
- ²⁴ Dar și toți profetii, începând de la Samuel și de la toți cei care au vorbit, au vestit și aceste zile.
- ²⁵ Voi sunteți fiii profetilor și ai alianței pe care Dumnezeu a încheiat-o cu părinții voștri când i-a spus lui Abraham: *Prin descendența ta vor fi binecuvântate toate familiile pământului.*
- ²⁶ Înviindu-l pe Fiul său, Dumnezeu l-a trimis mai întâi la voi ca să vă binecuvânteze și fiecare să se întoarcă de la răutățile sale”.

4.

Petru și Ioan în fața Sinedriului

- ¹ Pe când vorbeau poporului, s-au apropiat de ei preoții, comandantul gărzii templului și saduceii,

- ² înfuriați că învață poporul și proclamă în [numele] lui Isus învierea din morți.
- ³ Au pus mâinile pe ei și i-au sub pază până a doua zi, căci era deja seară.
- ⁴ Dar mulți dintre cei care auziseră cuvântul au crezut și numărul bărbaților s-a ridicat la [aproape] cinci mii.
- ⁵ A doua zi s-au adunat în Ierusalim conducătorii, bătrânii și cărturarii,
- ⁶ marele preot Anna, Caiafa, Ioan și Alexandru și toți câți erau din neamul arhieresc,
- ⁷ i-au pus în mijloc și îi interogau: „Cu ce putere și în numele cui faceți voi aceasta?”
- ⁸ Atunci Petru, plin de Duhul Sfânt, le-a spus:
„Conducători ai poporului și bătrâni,
- ⁹ noi suntem cercetați pentru binele făcut unui om bolnav și cum a fost acesta salvat.
- ¹⁰ Să vă fie cunoscut tuturor și întregului popor al lui Israel: în numele lui Isus Cristos Nazarineanul, pe care voi l-ați răstignit, dar pe care Dumnezeu l-a înviat din morți, în el stă acesta înaintea voastră vindecat.
- ¹¹ [Isus] este
*piatra disprețuită de voi, constructorii,
care a ajuns piatra unghiulară.*
- ¹² Și nu este în nimeni altul mântuirea, pentru că nu este nici un alt nume sub cer dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți”.
- ¹³ Văzând îndrăzneala lui Petru și a lui Ioan și știind că sunt oameni fără învățătură și necunoscători, au rămas uimiți. Îi recunoșteau că fuseseră cu Isus.
- ¹⁴ Dar, privindu-l pe omul vindecat, care stătea în picioare împreună cu ei, nu puteau spune nimic împotriva.
- ¹⁵ Atunci, poruncindu-le să plece afară din Sinedriu, s-au sfătuit între ei,
- ¹⁶ spunând: „Ce să facem cu acești oameni? Căci le este cunoscut tuturor celor care locuiesc în Ierusalim că prin ei s-a săvârșit un semn evident și nu-l putem nega.

- ¹⁷ Dar ca [aceasta] să nu se răspândească și mai mult în popor, să-i amenințăm să nu mai vorbească nimănui în numele acesta”.
- ¹⁸ Și chemându-i, le-au poruncit să nu mai vorbească absolut deloc și să nu mai învețe în numele lui Isus.
- ¹⁹ Dar Petru și Ioan, răspunzând, le-au zis: „Judecați voi dacă este drept înaintea lui Dumnezeu să ascultăm mai degrabă de voi decât de Dumnezeu.
- ²⁰ Căci noi nu putem să nu vorbim despre ceea ce am văzut și am auzit”.
- ²¹ Dar ei, amenințându-i din nou, i-au lăsat [să plece], negăsind nimic pentru ce să-i pedepsească, din cauza poporului, pentru că toți îl glorificau pe Dumnezeu pentru cele întâmplate.
- ²² Căci omul cu care se făcuse acest semn de vindecare avea mai mult de patruzeci de ani.

Comunitatea creștină în rugăciune

- ²³ După ce au fost lăsați să plece, au venit la ai lor și le-au vestit toate câte le spusese arhieriei și bătrânii.
- ²⁴ Iar ei, când au auzit, și-au ridicat împreună glasul către Dumnezeu și au spus: „Stăpâne, tu care ai făcut cerul, pământul și marea și toate câte sunt în ele,
- ²⁵ tu le-ai spus părinților noștri, prin Duhul Sfânt, prin gura slujitorului tău David:
- De ce s-au ridicat cu aroganță neamurile
și popoarele au născocit planuri deșarte.*
- ²⁶ *S-au ridicat regii pământului
și conducătorii s-au adunat laolaltă
împotriva Domnului și împotriva Unsului său.*
- ²⁷ Căci, într-adevăr, împotriva slujitorului tău sfânt, Isus, pe care tu l-ai uns, s-au adunat în cetatea aceasta Irod și Ponțiu Pilat,

împreună cu păgânii și popoarele lui Israel,

²⁸ ca să împlinească toate câte mâna ta și voința ta le-au stabilit mai dinainte ca să fie.

²⁹ Și acum, Doamne, privește de sus la amenințările lor și îngăduie servitorilor tăi să vestească cuvântul tău cu toată îndrăzneala

³⁰ și întinde-ți mâna ca să se facă vindecări, semne și minuni prin numele slujitorului tău sfânt, Isus”.

³¹ Pe când se rugau, s-a cutremurat locul în care erau adunați; toți s-au umplut de Duhul Sfânt și vesteau cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală.

Viața comunitară a primilor creștini

³² Mulțimea celor care au crezut era o singură inimă și un singur suflet. Nici unul dintre ei nu spunea că ceea ce are este al său, ci toate le aveau în comun.

³³ Apostolii dădeau mărturie cu multă putere despre învierea Domnului Isus și ei toți se bucurau de mult har.

³⁴ De fapt, nu era nici unul dintre ei care să ducă lipsă, căci toți care posedau terenuri sau case, le vindeau, aduceau prețul celor vândute

³⁵ și îl puneau la picioarele apostolilor; apoi se împărțea fiecăruia după cum avea nevoie.

³⁶ Și Iosif, numit de către apostoli Barnaba care, tradus, înseamnă Fiul Mângâierii, un levit, de loc din Cipru,

³⁷ vânzând un ogor pe care îl avea, a adus banii și i-a pus la picioarele apostolilor.

5.

Anania și Safira

- ¹ Dar un om, al cărui nume era Anania, împreună cu Safira, soția lui, a vândut un ogor
- ² și, cu complicitatea soției, a reținut din preț și, aducând o parte, a depus-o la picioarele apostolilor.
- ³ Atunci, Petru i-a zis: „Anania, de ce ți-a umplut Satana inima ca să-l minți pe Duhul Sfânt și să reții din prețul ogorului?
- ⁴ Oare n-ar fi rămas al tău, dacă nu l-ai fi vândut, și, după ce l-ai vândut, nu rămânea la dispoziția ta? De ce ți-ai pus la inimă o astfel de faptă? Nu pe oameni i-ai mințit, ci pe Dumnezeu”.
- ⁵ Auzind Anania cuvintele acestea, a căzut și și-a dat duhul. Atunci o mare teamă i-a cuprins pe toți cei care auzeau.
- ⁶ Cei mai tineri s-au ridicat, l-au luat și, scoțându-l afară, l-au îngropat.
- ⁷ După un interval de vreo trei ore, a intrat și soția lui, fără ca să știe ce s-a întâmplat.
- ⁸ Petru a întrebat-o: „Spune-mi, cu atât ați vândut ogorul?” Ea a zis: „Da, cu atât”.
- ⁹ Atunci Petru [i-a spus]: „Cum de v-ați înțeles să-l ispitiți pe Duhul Domnului? Iată, picioarele celor care l-au îngropat pe soțul tău sunt la ușă și te vor scoate și pe tine”.
- ¹⁰ Ea a căzut îndată la picioarele lui și și-a dat duhul. Când au intrat, tinerii au găsit-o moartă și, scoțând-o, au îngropat-o lângă soțul ei.
- ¹¹ Și o mare teamă a cuprins toată Biserica și pe toți cei care auzeau acestea.

Minuni săvârșite de apostoli

- ¹² Prin mâinile apostolilor se făceau semne și multe minuni în popor. Toți erau într-un cuget, în Porticul lui Solomon.
- ¹³ Dar nimeni dintre ceilalți nu îndrăznea să li se alăture. Însă poporul îi preamărea.
- ¹⁴ Iar [numărul] celor care credeau, o mulțime de bărbați și de femei, se mărea din ce în ce mai mult prin Domnul,

¹⁵ așa încât aduceau bolnavii chiar și de pe străzi și îi puneau pe paturi și pe tărgi pentru ca, atunci când venea Petru, măcar umbra lui să cadă pe vreunul dintre ei.

¹⁶ Iar mulțimea de prin cetățile din jurul Ierusalimului se aduna aducându-i pe cei bolnavi și pe cei chinuți de duhuri necurate, și toți erau vindecați.

Arestarea și eliberarea apostolilor

¹⁷ Ridicându-se marele preot și toți cei care erau cu el, adică gruparea saduceilor, s-au umplut de mânie,

¹⁸ au pus mâinile pe apostoli și i-au aruncat în închisoarea publică.

¹⁹ Dar un înger al Domnului a deschis porțile închisorii în timpul nopții și, scoțându-i, le-a zis:

²⁰ „Mergeți, stați în templu și vestiți poporului toate aceste cuvinte de viață”.

²¹ Ei au ascultat, au intrat dis-de-dimineață în templu și învățau.

Venind marele preot și cei care erau cu el, au convocat Sinedriul și sfatul bătrânilor fiilor lui Israel și au trimis la închisoare ca să-i aducă.

²² Dar când au ajuns, servitorii nu i-au găsit în închisoare. Atunci, întorcându-se, le-au făcut cunoscut, zicând:

²³ „Închisoarea am găsit-o încuiată în toată siguranța și pe paznici stând la porți, dar, deschizând, n-am găsit pe nimeni înăuntru”.

²⁴ Când au auzit aceste cuvinte, comandantul gărzii templului și arhieriei erau nedumeriți cu privire la ei ce-ar fi putut însemna aceasta.

²⁵ Dar a sosit cineva și le-a dat de veste: „Iată, bărbații pe care i-ați aruncat în închisoare stau în templu și învață poporul”.

²⁶ Atunci, comandantul gărzii, împreună cu servitorii, au plecat și i-au adus, dar nu cu forța, pentru că se temeau de popor că i-ar fi putut bate cu pietre.

- 27 Aducându-i, i-au pus în [fața] Sinedriului și marele preot i-a întrebat, zicând:
- 28 „Oare nu v-am poruncit cu strictețe să nu învățați în numele acesta? Și iată că voi ați umplut Ierusalimul cu învățătura voastră și vreți să cadă asupra noastră sângele acestui om”.
- 29 Atunci Petru și apostolii, răspunzând, au zis: „Trebuie să ascultăm mai degrabă de Dumnezeu decât de oameni.
- 30 Dumnezeuul părinților noștri l-a înviat pe Isus, pe care voi l-ați ucis atârându-l pe lemn.
- 31 Pe el Dumnezeu l-a înălțat la dreapta sa drept conducător și mântuitor ca să acorde Israelului convertirea și iertarea păcatelor.
- 32 Martori ai acestor lucruri suntem noi și Duhul Sfânt pe care Dumnezeu l-a dăruit celor care ascultă de el”.
- 33 Auzind acestea, s-au înfuriat și voiau să-i ucidă.
- 34 Atunci s-a ridicat un fariseu din Sinedriu, al cărui nume era Gamaliel, învățător al Legii, stimat de tot poporul, și a cerut ca oamenii aceștia să fie duși afară pentru puțin timp
- 35 și le-a spus: „Bărbați israeliți, aveți grijă la ce aveți de gând să faceți cu oamenii aceștia.
- 36 Nu de mult s-a ridicat Teudas spunând că el este cineva, iar numărul bărbaților care s-au alăturat a fost cam de patru sute; el a fost ucis și toți care îl urmaseră au fost împrăștiați și n-a rămas nimic din ei.
- 37 După el, s-a ridicat Iuda Galileeanul, în zilele recensământului, și a atras poporul după el. A murit el și toți cei care l-au urmat au fost risipiți.
- 38 Așadar, vă spun: stați departe de oamenii aceștia și lăsați-i, căci, dacă planul acesta sau lucrarea aceasta este de la oameni, se va nimici;
- 39 dar, dacă este de la Dumnezeu, nu-i veți putea nimici; nu cumva să vă găsiți că luptați împotriva lui Dumnezeu”. Iar ei s-au lăsat convinși de el.
- 40 Totuși, chemându-i pe apostoli, după ce i-au bătut, le-au poruncit să nu mai vorbească în numele lui Isus și le-au dat drumul.
- 41 Iar ei au plecat din fața Sinedriului bucuroși pentru că au fost învredniciți să îndure batjocură pentru numele lui [Isus].
- 42 Și în fiecare zi, în templu și prin case, nu încetau să învețe și să-l vestească pe Cristos Isus.

Alegerea celor șapte diaconi

- ¹ În zilele acelea, crescând numărul discipolilor, eleniștii murmurau împotriva evreilor pentru că văduvele lor erau trecute cu vederea în slujirea de fiecare zi.
- ² Atunci, cei doisprezece, convocând adunarea discipolilor, au spus: „Nu este bine ca noi să lăsăm la o parte cuvântul lui Dumnezeu pentru a sluji la mese.
- ³ De aceea, fraților, căutați dintre voi șapte bărbați cu nume bun, plini de duh și înțelepciune, pe care să-i stabilim pentru această necesitate.
- ⁴ Iar noi vom stărui în rugăciune și în slujirea cuvântului”.
- ⁵ Și a plăcut cuvântul [acesta] înaintea întregii adunări și i-au ales pe Ștefan, bărbat plin de credință și de Duhul Sfânt, pe Filip, pe Prohor, pe Nicanor, pe Timon, pe Parmenas și pe Nicolae, prozelit din Antiohia.
- ⁶ Pe aceștia i-au pus înaintea apostolilor care, după ce s-au rugat, și-au pus mâinile asupra lor.
- ⁷ Și cuvântul lui Dumnezeu se răspândea, iar numărul discipolilor în Ierusalim se înmulțea foarte mult și o mare mulțime de preoți se supuneau credinței.

III. RĂSPÂNDIREA CREDINȚEI ÎN AFARA IERUSALIMULUI

Arestarea diaconului Ștefan

⁸ Ștefan, plin de har și de putere, săvârșea minuni și semne mari în popor.

⁹ Dar s-au ridicat unii din sinagoga numită a libertților, a cirenenilor, a alexandrinilor și a celor din Cilicia și Asia, ca să discute cu Ștefan,

¹⁰ dar nu puteau să se opună înțelepciunii și duhului cu care vorbea.

¹¹ Atunci i-au pus pe niște bărbați să spună: „L-am auzit pe acesta rostind cuvinte de blasfemie împotriva lui Moise și împotriva lui Dumnezeu”.

¹² Au instigat poporul, pe bătrâni și pe cărturari, s-au năpustit asupra lui, l-au prins și l-au dus în fața Sinedriului.

¹³ Apoi au pus niște martori falși care spuneau: „Omul acesta nu încetează de a rosti cuvinte împotriva acestui loc sfânt și împotriva Legii.

¹⁴ Într-adevăr, l-am auzit spunând: «Acest Isus Nazarineanul va distruge locul acesta și va schimba obiceiurile pe care ni le-a transmis Moise»”.

¹⁵ Atunci, toți cei care ședeau în Sinedriu l-au privit țintă și au văzut fața lui ca fața unui înger.

7.

Discursul sfântului Ștefan

¹ Marele preot a zis: „Așa este [într-adevăr]?”

² Dar el a spus: „Voi, frați și părinți, ascultați! Dumnezeuul gloriei s-a arătat părintelui nostru Abraham pe când era în Mesopotamia, mai înainte de a fi locuit în Haran,

³ *și i-a zis: Ieși din pământul tău și dintre rudele tale și du-te în țara pe care ți-o voi arăta!*

⁴ Atunci, ieșind din țara caldeilor, a locuit în Haran. De acolo, după ce a murit tatăl său, [Dumnezeu] l-a strămutat în țara aceasta în care locuiți voi acum.

⁵ Și nu i-a dat în ea moștenire nici o palmă de pământ, ci i-a promis *că i-o va da în stăpânire lui și descendenței lui după el*, deși nu avea nici un copil.

⁶ Dumnezeu a zis astfel: *Urmașii lui vor fi locuitori în altă țară, vor fi făcuți sclavi și vor fi chinuiți patru sute de ani,*

⁷ *dar neamul căruia îi vor fi sclavi eu o voi judeca*, a spus Dumnezeu, *și după aceea vor ieși [de acolo] și îmi vor aduce cult în locul acesta.*

⁸ Și i-a dat alianța circumciziei. Astfel i-a dat naștere lui Isaac și l-a circumcis în ziua a opta, Isaac lui Iacob, iar Iacob celor doisprezece patriarhi.

⁹ Dar patriarhii, geloși pe Iosif, l-au vândut în Egipt. Însă Dumnezeu era cu el

¹⁰ și l-a eliberat din toate necazurile lui: i-a dat har și înțelepciune înaintea lui Faraon, regele Egiptului, și l-a stabilit guvernator peste Egipt și peste toată casa lui.

¹¹ Dar a venit peste tot Egiptul și peste Canaan o foamete și o mare nenorocire, iar părinții noștri nu găseau hrană.

¹² Auzind Iacob că în Egipt erau grâne, i-a trimis prima dată pe părinții noștri;

¹³ a doua oară, Iosif li s-a făcut cunoscut fraților săi, astfel că i-a foste descoperită lui Faraon originea lui Iosif.

¹⁴ Atunci Iosif a trimis ca să fie chemat tatăl său și toată rudenia, cu totul șaptezeci și cinci de persoane.

¹⁵ Și a coborât Iacob în Egipt, unde a murit el și părinții noștri.

¹⁶ Au fost mutați la Sihem și puși în mormântul pe care Abraham îl cumpăraseră cu arginți de la fiii lui Emor în Sihem.

¹⁷ Dar, pe măsură ce se apropia timpul promisiunii pe care Dumnezeu o făcuse lui Abraham, poporul creștea și se înmulțea în Egipt,

¹⁸ *până când s-a ridicat peste Egipt un alt rege care nu-l cunoștea pe Iosif.*

- 19 Acesta s-a purtat cu perfidie față de neamul nostru, i-a asuprit pe părinții noștri, până la a-i face să-și arunce nou-născuții ca să nu mai trăiască.
- 20 În acel timp s-a născut Moise, care era frumos înaintea lui Dumnezeu. El a fost hrănit timp de trei luni în casa tatălui.
- 21 Dar când a fost abandonat, l-a luat la ea fiica Faraonului și l-a crescut ca pe fiul ei.
- 22 Moise a fost educat în toată înțelepciunea egiptenilor și era puternic în cuvintele și faptele sale.
- 23 Când a împlinit patruzeci [de ani], i-a venit în minte să-i viziteze pe frații lui, pe fiii lui Israel.
- 24 Văzând că unul dintre ei era nedreptăți, i-a venit în ajutor și l-a răzbunat pe cel era oprimat, ucigându-l pe egiptean.
- 25 De fapt, credea că frații lui vor fi înțeleși că Dumnezeu le-a dat salvarea prin mâna lui. Dar ei n-au înțeles.
- 26 A doua zi, văzând că se certau, i-a îndemnat la împăcare, spunând: «Oameni [buni], sunteți frați! De ce să vă nedreptățiți unul pe altul?»
- 27 Dar cel care îl nedreptățea pe aproapele l-a respins, zicând: «*Cine te-a pus conducător și judecător peste noi?*
- 28 *Nu cumva vrei să mă omori și pe mine cum l-ai omorât ieri pe egiptean?*»
- 29 La acest cuvânt, Moise a fugit și a fost străin în ținutul Madian unde a dat naștere la doi fii.
- 30 După ce au trecut patruzeci de ani, i-a apărut un înger în pustiul de la muntele Sinai, în flacăra unui tufiș care ardea.
- 31 Când a văzut, Moise a rămas uimit de această apariție. În timp ce se apropia ca să vadă, a fost [auzit] glasul Domnului:
- 32 «*Eu sunt Dumnezeul părinților tăi, Dumnezeul lui Abraham, al lui Isaac și al lui Iacob*». Atunci Moise a început să tremure și nu îndrăznește să privească.
- 33 Dar Domnul i-a zis: «*Scoate-ți încălțăminte din picioare pentru că locul pe care stai este pământ sfânt*
- 34 *Într-adevăr, am văzut oprirea poporului meu în Egipt, am auzit gemetele lor și am coborât ca să-i eliberez. Și acum, du-te, eu te trimit în Egipt*».
- 35 Pe acest Moise pe care l-au renegat spunând: *Cine te-a stabilit conducător și judecător?* pe acesta Dumnezeu l-a trimis drept conducător și eliberator prin îngerul care i-a apărut în tufișul arzând.

- ³⁶ Acesta i-a scos afară, făcând minuni și semne în țara Egiptului, la Marea Roșie și în pustiu, timp de patruzeci de ani.
- ³⁷ Acesta este acel Moise care le-a spus fiilor lui Israel: *Dumnezeu vă va ridica dintre frații voștri un profet ca mine.*
- ³⁸ Acesta este cel care, la adunarea din pustiu, a fost mijlocitor între îngerul care-i vorbise pe muntele Sinai și părinții noștri: el a primit cuvinte de viață ca să ni le dea nouă.
- ³⁹ Părinții noștri nu au voit să-i dea ascultare, ci i s-au împotrivit în inimile lor și s-au întors spre Egipt,
- ⁴⁰ spunându-i lui Aaron: *Fă-ne dumnezei care să meargă înaintea noastră, căci cu acest Moise care ne-a scos din Egipt nu știm ce s-a întâmplat.*
- ⁴¹ În zilele acelea, și-au făcut un vițel și au adus jertfă idolului și s-au bucurat de lucrările mâinilor lor.
- ⁴² Atunci Dumnezeu s-a îndepărtat și i-a lăsat ca să aducă cult oștirii cerului, după cum este scris în cartea profeților:
- Mi-ați adus oare sacrificii și ofrande
timp de patruzeci de ani în pustiu,
casă a lui Israel?*
- ⁴³ *Voi ați purtat cortul lui Moloch
și steaua zeului vostru Refan,
chipuri pe care le-ați făcut,
ca să vă prosternat înaintea lor.
De aceea vă voi strămuta dincolo de Babilon.*
- ⁴⁴ Părinții noștri aveau în pustiu cortul mărturiei după cum a hotărât cel care îi spusese lui Moise ca să-l facă după modelul pe care-l văzuse,
- ⁴⁵ iar părinții noștri, după ce l-au primit, l-au purtat cu ei sub conducerea lui Iosue când au luat în stăpânire [țara] păgânilor pe care Dumnezeu i-a alungat dinaintea părinților noștri și așa [a rămas] până în zilele lui David.
- ⁴⁶ Acesta a aflat har înaintea lui Dumnezeu și a cerut să găsească o locuință pentru Dumnezeul lui Iacob.

47 Solomon i-a construit o casă.

48 Însă Cel Preaînalt nu locuiește în casă făcută de mână [de om], după cum spune profetul:

49 *Cerul este tronul meu,
iar pământul, scăunel picioarelor mele.
Ce fel de casă îmi veți construi, spune Domnul,
sau care este locul meu de odihnă?*

50 *Oare nu mâna mea a făcut toate acestea?*

51 Încăpățânați, cu inimile și urechile păgâne, voi vă împotriviți întotdeauna Duhului Sfânt. Așa au fost părinții voștri, așa sunteți și voi!

52 Pe care dintre profeți nu i-au persecutat părinții voștri? Ei i-au ucis pe cei care vesteau dinainte despre venirea Celui Drept, pe care voi, acum, l-ați trădat și l-ați ucis.

53 Voi ați primit Legea prin slujirea îngerilor și nu ați păzit-o”.

Martiriul lui Ștefan

54 Când au auzit ei acestea, fremătau de furie în inima lor și scrâșneau din dinți împotriva lui.

55 Dar el, plin de Duh Sfânt, cu ochii îndreptați spre cer, a văzut gloria lui Dumnezeu și pe Isus stând la dreapta lui Dumnezeu

56 și a zis: „Iată! Văd cerurile deschise și pe Fiul Omului stând la dreapta lui Dumnezeu”.

57 Atunci ei, strigând cu glas puternic, și-au astupat urechile și s-au năpustit împreună asupra lui

58 și, scoțându-l din cetate, aruncau cu pietre asupra lui. Martorii și-au pus hainele la picioarele unui tânăr numit Saul.

59 Și, în timp ce îl loveau cu pietre, Ștefan a strigat zicând: „Doamne Isuse, primește duhul meu”.

⁶⁰ Apoi, căzând în genunchi, a strigat cu glas puternic: „Doamne, nu le socoti păcatul acesta” și, spunând aceasta, a adormit.

8.

¹ Și Saul era de acord cu uciderea lui. În ziua aceea a început o mare persecuție împotriva Bisericii din Ierusalim și toți, în afară de apostoli, s-au împrăștiat prin ținuturile Iudeii și ale Samariei.

² Niște oameni evlavioși l-au înmormântat pe Ștefan și l-au jelit mult.

³ Iar Saul pustia Biserica, intrând prin case, târând bărbați și femei și aruncându-i în închisoare.

Misiunea lui Filip în Samaria

⁴ Așadar, cei care se împrăștiaseră, treceau din loc în loc vestind cuvântul.

⁵ Filip, coborând în cetatea Samariei, a început să li-l predice pe Cristos.

⁶ Mulțimile ascultau cu atenție într-un cuget cele spuse de Filip, auzind și văzând semnele pe care le făcea,

⁷ căci din mulți care erau posedați, ieșeau duhurile necurate strigând cu glas puternic, iar mulți paralizați și șchiopi erau vindecați,

⁸ astfel încât o mare bucurie a cuprins cetatea aceea.

Vrăjitorul Simon

⁹ Dar era deja de mult în cetate un om cu numele Simon, care făcea magie și fermeca poporul Samariei spunând despre sine că este

un [om] însemnat.

- 10 Toți, de la cel mai mic la cel mai mare, îl ascultau cu atenție, spunând: „Aceasta este puterea lui Dumnezeu, cea numită «Mare»”.
- 11 Îl ascultau cu atenție pentru că mult timp i-a uluit cu magia lui.
- 12 Dar când l-au crezut pe Filip care predica vestea cea bună despre împărăția lui Dumnezeu și despre numele lui Isus Cristos, bărbați și femei se botezau.
- 13 Chiar și Simon a crezut și, după ce a fost botezat, se ținea de Filip și era uimit văzând semnele și minunile mari care se făceau.
- 14 Apostolii care erau în Ierusalim, auzind că Samaria a primit cuvântul lui Dumnezeu, i-au trimis la ei pe Petru și pe Ioan,
- 15 care au coborât acolo și s-au rugat pentru ei ca să-l primească pe Duhul Sfânt.
- 16 Căci nu se coborâse încă peste nici unul dintre ei, ci au fost botezați numai în numele Domnului Isus.
- 17 Atunci și-au pus mâinile peste ei și l-au primit pe Duhul Sfânt.
- 18 Dar când a văzut Simon că prin impunerea mâinilor apostolilor este dat Duhul, le-a oferit bani,
- 19 spunând: „Dați-mi și mie puterea aceasta, ca peste oricine îmi pun mâinile, să-l primească pe Duhul Sfânt”.
- 20 Dar Petru i-a spus: „Să piară banii tăi împreună cu tine, pentru că ai crezut că darul lui Dumnezeu se poate cumpăra cu bani!
- 21 Tu nu ai nici parte, nici drept la lucrul acesta, pentru că inima ta nu este dreaptă înaintea lui Dumnezeu.
- 22 Așadar, convertește-te de la această răutate și roagă-te Domnului ca să ți se ierte, de e cu putință, intenția inimii tale.
- 23 Căci văd că ești plin de fiere amară și [prins] în lațul nelegiurii”.
- 24 Simon i-a răspuns: „Rugați-vă voi pentru mine la Domnul ca să nu mi se întâmple nimic din ceea ce ați spus”.
- 25 Atunci ei, după ce au dat mărturie și au predicat cuvântul Domnului, întorcându-se la Ierusalim, vesteau evanghelia în multe sate ale samaritenilor.

Filip botează pe trezorierul curții etiopiene

²⁶ Un înger al Domnului i-a vorbit lui Filip spunând: „Ridică-te și mergi spre miazăzi, pe drumul care coboară de la Ierusalim la Gaza, care este pustiu”.

²⁷ Iar el, ridicându-se, s-a dus. Și iată că un bărbat etiopian, eunuc, demnitar al reginei Candace a etiopienilor, care era mai mare peste întregul ei tezaur, fusese la Ierusalim ca să se prosterneze.

²⁸ Se întorcea acum, așezat în carul său, și citea din profetul Isaia.

²⁹ Duhul i-a spus lui Filip: „Du-te și apropie-te de carul acela”.

³⁰ Atunci Filip a alergat și l-a auzit [pe eunuc] citind din profetul Isaia. El l-a întrebat: „Înțelegi ce citești?”

³¹ El i-a răspuns: „Cum aş putea, dacă nimeni nu mă îndrumă?” Și l-a rugat pe Filip să se urce și să se așeze lângă el.

³² Fragmentul din Scriptură, pe care îl citea, era acesta:

Ca o oaie a fost dus la înjunghiere

și ca un miel fără glas

înaintea celui care îl tunde,

așa nu și-a deschis gura.

³³ *Pentru umilința lui, judecata i-a fost anulată;*

cine ar putea număra descendența lui?

Căci viața lui a fost luată de pe pământ.

³⁴ Eunucul i-a răspuns lui Filip și i-a zis: „Te rog, despre cine vorbește profetul aici: despre el însuși sau despre un altul?”

³⁵ Atunci, deschizându-și gura, Filip a început de la Scriptura aceasta să-i anunțe vestea cea bună despre Isus.

³⁶ Și în timp ce mergeau, au ajuns la o apă, iar eunucul a zis: „Iată, apă! Ce mă împiedică să fiu botezat?”

³⁷

- ³⁸ A poruncit să stea carul, au coborât amândoi în apă, și Filip și eunucul, și l-a botezat.
- ³⁹ Dar când au ieșit din apă, Duhul Domnului l-a răpit pe Filip și eunucul nu l-a mai văzut, dar și-a urmat drumul bucurându-se.
- ⁴⁰ Iar Filip, dintr-o dată, s-a aflat la Azot și cutreiera toate cetățile predicând evanghelia, până când a ajuns la Cezareea.

9.

Convertirea lui Saul (*Fap* 22,3-21; 26,4-23)

- ¹ Dar Saul, tot plănuiind amenințare și crimă împotriva discipolilor Domnului, a mers la marele preot
- ² și a cerut de la el scrisori către sinagogile din Damasc ca să-i aducă legați la Ierusalim pe cei pe care i-ar fi găsit în această credință, fie bărbați, fie femei.
- ³ Și în timpul călătoriei, pe când se apropia de Damasc, dintr-o dată l-a învăluit o lumină din cer.
- ⁴ Căzut la pământ, a auzit un glas care-i spunea: „Saul, Saul! De ce mă persecuți?”
- ⁵ El a răspuns: „Cine ești, Doamne?” El i-a zis: „Eu sunt Isus pe care tu îl persecuți.
- ⁶ Dar ridică-te, intră în cetate și ți se va spune ce trebuie să faci”.
- ⁷ Iar oamenii care îl însoțeau au rămas înmărmuriți pentru că auzeau glasul dar nu vedeau pe nimeni.
- ⁸ Atunci Saul s-a ridicat de la pământ, și, deschizându-și ochii, nu vedea nimic. L-au luat de mână și l-au dus în Damasc.
- ⁹ Și timp de trei zile a rămas fără vedere, nu a mâncat și nu a băut nimic.
- ¹⁰ Se afla la Damasc un discipol cu numele Anania. Domnul i-a spus acestuia într-o viziune: „Anania!” El a răspuns: „Iată-mă, Doamne!”
- ¹¹ Iar Domnul i-a zis: „Ridică-te și du-te pe strada numită Dreaptă și caută-l în casa lui Iuda pe unul cu numele de Saul din Tars. Căci iată-l că se roagă

- ¹² și a văzut într-o viziune un om cu numele Anania intrând și punând mâinile peste el ca să-și recapete vederea”.
- ¹³ Atunci Anania a răspuns: „Doamne, am auzit de la mulți despre omul acesta cât rău le-a făcut sfinților tăi în Ierusalim.
- ¹⁴ Și aici are înputernicire de la arhierei ca să-i lege pe toți cei care sunt chemați cu numele tău”.
- ¹⁵ Domnul i-a spus: „Mergi, pentru că acesta este un vas pe care mi l-am ales ca să poarte numele meu înaintea neamurilor și înaintea regilor, și a fiilor lui Israel.
- ¹⁶ Eu îi voi arăta cât trebuie să sufere el pentru numele meu”.
- ¹⁷ Atunci Anania a plecat și a intrat în casă și, punându-și mâinile peste el, a zis: „Frate Saul, Domnul Isus, care ți-a apărut pe drumul pe care veneai, m-a trimis ca să-ți recapeteți vederea și să te umpli de Duhul Sfânt”.
- ¹⁸ Îndată au căzut de pe ochii lui un fel de solzi, și-a recăpătat vederea și, ridicându-se, a fost botezat.
- ¹⁹ Apoi a mâncat și a prins puteri.

Predica lui Saul la Damasc

[Saul] a rămas câteva zile la Damasc împreună cu discipolii.

- ²⁰ Și îndată a început să predice în sinagogi despre Isus, că el este Fiul lui Dumnezeu.
- ²¹ Toți cei care îl auzeau se mirau și spuneau: „Oare nu este acesta cel care voia să-i distrugă la Ierusalim pe cei care invocă numele acesta? Și n-a venit el aici ca să-i ducă pe aceștia legați la arhierei?”
- ²² Dar Saul se întărea din ce în ce mai mult și-i punea în încurcătură pe iudeii din Damasc, dovedind că acest [Isus] este Cristos.
- ²³ După ce au trecut mai multe zile, iudeii s-au sfătuit împreună ca să-l ucidă.
- ²⁴ Dar planul lor a fost adus la cunoștința lui Saul. Porțile [cetății] erau păzite zi și noapte, ca să-l ucidă.

²⁵ Însă discipolii, luându-l într-o noapte, l-au coborât de pe zid, lăsându-l jos într-un coș.

Saul la Ierusalim

²⁶ Când a ajuns la Ierusalim, a încercat să se alăture discipolilor, dar toți se temeau de el, necrezând că este și el discipol.

²⁷ Atunci Barnaba l-a luat și l-a dus la apostoli și le-a povestit cum l-a văzut pe drum pe Domnul, care i-a vorbit și cum a predicat cu îndrăzneală la Damasc în numele lui Isus.

²⁸ Iar el umbla în Ierusalim împreună cu ei, predicând cu curaj în numele Domnului.

²⁹ Vorbea și discuta aprins și cu eleniștii, dar aceștia căutau să-l ucidă.

³⁰ Când au aflat frații, l-au dus la Cezareea și l-au trimis la Tars.

³¹ Așadar, Biserica se bucura de pace în toată Iudeea, Galileea și Samaria; se consolida și umbla în frica de Domnul și creștea în număr prin mângâierea Duhului Sfânt.

IV. ÎNCEPUTUL MISIUNII PRINTRE PĂGÂNI

Petru îl vindecă pe Eneas

³² Trecând pe la toate [comunitățile], Petru a coborât și la sfinții care locuiesc în Lida.

- ³³ Acolo a găsit un om cu numele de Eneas, care zăcea la pat de opt ani, fiind paralizat.
- ³⁴ Petru i-a zis: „Eneas, Isus Cristos te vindecă. Ridică-te și strânge-ți singur patul”. Și îndată s-a ridicat.
- ³⁵ Și toți cei care locuiau în Lida și Saron l-au văzut și s-au întors la Domnul.

Petru o învie pe Tabita

- ³⁶ Era la Iope o credincioasă cu numele de Tabita care, tradus, înseamnă „Gazelă”. Aceasta era plină de fapte bune și de pomenile pe care le făcea.
- ³⁷ Tocmai în acele zile, ea s-a îmbolnăvit și a murit. După ce au spălat-o, au pus-o în camera de sus.
- ³⁸ Întrucât Lida era aproape de Iope, discipolii au auzit că Petru se găsea acolo și au trimis doi bărbați la el ca să-l cheme: „Vino fără întârziere până la noi!”
- ³⁹ Petru, ridicându-se, a plecat cu ei. Când a ajuns, l-au dus în camera de sus și toate văduvele s-au adunat în jurul lui, plângând și arătându-i tunicile și hainele pe care le făcea Tabita pe când era cu ele.
- ⁴⁰ Petru, după ce i-a trimis pe toți afară, a îngenuncheat, s-a rugat și, întorcându-se spre trup, a spus: „Tabita, ridică-te!” Ea a deschis ochii și, văzându-l pe Petru, s-a așezat,
- ⁴¹ iar el, dându-i mâna, a ridicat-o. Chemându-i pe sfinți și pe văduve, le-a prezentat-o vie.
- ⁴² Faptul a devenit cunoscut în toată [localitatea] Iope și mulți au crezut în Domnul.
- ⁴³ [Petru] a rămas mai multe zile în Iope, la un oarecare Simon tăbăcarul.

Convertirea centurionului Corneliu

- ¹ Era la Cezareea un om cu numele Corneliu, centurion din cohorta numită „Italica”,
- ² evlavios și temător de Dumnezeu, el și toată casa lui. Acesta făcea multe pomeni pentru popor și se ruga fără încetare lui Dumnezeu.
- ³ Pe la ceasul al nouălea din zi, a văzut clar într-o viziune un înger al lui Dumnezeu care a intrat la el și i-a spus: „Corneliu!”
- ⁴ El, privindu-l cu atenție și cuprins de teamă, a întrebat: „Ce este, Doamne?” Acesta i-a spus: „Rugăciunile și pomenile tale s-au urcat spre aducere aminte înaintea lui Dumnezeu.
- ⁵ Trimite acum niște oameni la Iope și cheamă-l pe un oarecare Simon, care este numit Petru.
- ⁶ El este oaspete la un oarecare Simon tăbăcarul, a cărui casă este lângă mare”.
- ⁷ Când îngerul care-i vorbea a plecat, a chemat doi dintre slujitorii lui și un soldat evlavios dintre cei mai apropiați lui
- ⁸ și, după ce le-a explicat toate, i-a trimis la Iope.
- ⁹ În ziua următoare, pe când aceștia mergeau pe drum și se apropiau de cetate, Petru s-a urcat pe terasa casei ca să se roage, pe la ceasul al șaselea.
- ¹⁰ I s-a făcut foame și voia să mănânce. În timp ce îi pregăteau ceva, a căzut în extaz.
- ¹¹ A văzut cerul deschis și coborând ceva, ca o pânză mare, lăsată spre pământ de cele patru colțuri,
- ¹² în care erau toate patrupedele, reptilele de pe pământ și păsările cerului.
- ¹³ Atunci un glas a fost către el: „Ridică-te, Petru, taie și mănâncă!”
- ¹⁴ Dar Petru a răspuns: „Nicidecum, Doamne, pentru că niciodată nu am mâncat ceva impur sau necurat!”
- ¹⁵ Din nou a fost un glas către el: „Ceea ce Dumnezeu a curățat, tu să nu [numești] impur”.
- ¹⁶ Aceasta s-a petrecut de trei ori și îndată totul a fost ridicat la cer.

- ¹⁷ În timp ce Petru se frământa nedumerit cu privire la ce ar fi putut însemna viziunea pe care o avusese, iată că oamenii trimiși de Corneliu, după ce au întrebat de casa lui Simon, s-au oprit la poartă
- ¹⁸ și, strigând, au întrebat dacă locuiește acolo ca oaspete Simon, numit Petru.
- ¹⁹ În timp ce Petru continua să se frământe cu privire la viziune, Duhul i-a spus: „Iată, trei bărbați te caută.
- ²⁰ Ridică-te, coboară și mergi cu ei fără ezitare, pentru că eu i-am trimis”.
- ²¹ Atunci Petru a coborât la acei oameni și le-a zis: „Iată! Eu sunt cel pe care îl căutați. Care este motivul pentru care sunteți aici?”
- ²² Ei i-au răspuns: „Centurionul Corneliu, bărbat drept și temător de Dumnezeu, stimat de tot poporul iudeilor, a fost înștiințat de către un înger sfânt ca să te trimită în casa lui și să asculte cuvinte de la tine”.
- ²³ Atunci Petru i-a chemat înăuntru și i-a tratat ca pe oaspeți.
- A doua zi, ridicându-se, a ieșit cu ei. Unii dintre frații de la Iope l-au însoțit.
- ²⁴ În ziua următoare a intrat în Cezareea. Corneliu, care își chemase rudele și prietenii apropiați, îi aștepta.
- ²⁵ În timp ce Petru intra, Corneliu i-a ieșit în întâmpinare, a căzut la picioarele lui, prosternându-se.
- ²⁶ Dar Petru l-a ridicat și i-a zis: „Scoală-te! Sunt și eu [doar] un om”.
- ²⁷ Și, vorbind cu el, a intrat și a găsit mulți oameni adunați.
- ²⁸ Iar el le-a zis: „Voi știți că nu este permis unui iudeu să aibă legături sau să se apropie de un străin. Dar Dumnezeu mi-a arătat că nu pot declara pe nici un om impur sau necurat.
- ²⁹ De aceea am venit, fără ezitare, când s-a trimis după mine. Așadar, vă întreb, care este motivul pentru care ați trimis după mine?”
- ³⁰ Atunci Corneliu a spus: „Acum patru zile, la același ceas, la ceasul al nouălea, eram în rugăciune în casa mea și iată că un bărbat în haine strălucitoare a apărut în fața mea
- ³¹ și mi-a zis: «Corneliu, rugăciunea ta a fost ascultată și pomenile tale au fost amintite înaintea lui Dumnezeu.
- ³² Trimite, așadar, la Iope și cheamă-l pe Simon care se numește Petru. Acesta este oaspete în casa lui Simon tăbăcarul, care este lângă mare ».

³³ Am trimis, deci, îndată după tine și tu ai făcut bine că ai venit. Acum, toți suntem înaintea lui Dumnezeu ca să ascultăm toate câte ți-au fost poruncite de Domnul”.

Discursul lui Petru în casa lui Corneliu

³⁴ Atunci Petru, deschizându-și gura, a spus: „Într-adevăr, acum înțeleg că Dumnezeu nu este părtinitor,

³⁵ ci în orice neam, cel care se teme de el și face dreptatea îi este plăcut.

³⁶ El a trimis fiilor lui Israel cuvântul său, care aduce vestea cea bună a păcii prin Isus Cristos. Acesta este Domnul tuturor.

³⁷ Voi știți ceea ce s-a petrecut în toată Iudeea, începând din Galileea, după botezul pe care l-a predicat Ioan:

³⁸ cum l-a uns Dumnezeu pe Isus din Nazaret cu Duhul Sfânt și cu putere. Acesta a trecut făcând bine și vindecându-i pe toți cei care erau stăpâniți de diavol, pentru că Dumnezeu era cu el.

³⁹ Noi suntem martori la tot ce a făcut în ținutul iudeilor și în Ierusalim. Pe el l-au omorât atârându-l pe lemn.

⁴⁰ Pe acesta Dumnezeu l-a înviat a treia zi și a îngăduit să se arate

⁴¹ nu întregului popor, ci nouă, martorilor aleși mai înainte de Dumnezeu, care am mâncat și am băut cu el după ce a înviat din morți,

⁴² și ne-a poruncit să predicăm poporului și să dăm mărturie că el a fost pus de Dumnezeu judecător al celor vii și al celor morți.

⁴³ Toți profeții dau mărturie despre el că oricine crede în el primește iertarea păcatelor prin numele lui”.

Duhul Sfânt este dat și păgânilor

⁴⁴ În timp ce Petru mai rostea încă aceste cuvinte, Duhul Sfânt a coborât asupra tuturor celor care ascultau cuvântul.

- ⁴⁵ Credincioșii circumciși care veniseră cu Petru erau uimiți că darul Duhului Sfânt se revărsase și asupra păgânilor.
- ⁴⁶ Căci îi auzeau pe ei vorbind în limbi și preamărindu-l pe Dumnezeu. Atunci, Petru a spus:
- ⁴⁷ „Poate oare cineva să le refuze apa, pentru ca aceștia, care l-au primit pe Duhul Sfânt ca și noi, să fie botezați?”
- ⁴⁸ Și a poruncit ca ei să fie botezați în numele lui Isus Cristos. Atunci ei i-au cerut să mai rămână câteva zile.

11.

Petru explică primirea păgânilor la botez

- ¹ Apostolii și frații care erau în Iudeea au auzit că și păgânii au primit cuvântul lui Dumnezeu.
- ² Când Petru a urcat la Ierusalim, cei circumciși îl muștrău,
- ³ zicând: „Ai intrat la oameni care nu au [primit] circumcizia și ai mâncat împreună cu ei”.
- ⁴ Atunci Petru a început să le explice pe rând:
- ⁵ „Mă aflu în cetatea Iope și eram în rugăciune. Am avut în extaz o viziune: cobora ceva ca o pânză mare, lăsată din cer de cele patru colțuri, și a ajuns la mine.
- ⁶ M-am uitat cu atenție și am văzut în ea patrupedele pământului, fiarele sălbatice, reptilele și păsările cerului.
- ⁷ Am auzit atunci un glas care spunea: «Ridică-te, Petre, taie și mănâncă!»
- ⁸ Dar eu am zis: «Nicidecum, Doamne, pentru că niciodată nu a intrat în gura mea ceva impur sau necurat».
- ⁹ Însă glasul din ceruri mi-a spus a doua oară: «Ceea ce Dumnezeu a curățat tu să nu [numești] impur».
- ¹⁰ Aceasta s-a petrecut de trei ori și din nou totul a fost ridicat la cer.
- ¹¹ Și iată, dintr-o dată, trei oameni trimiși din Cezareea la mine s-au oprit în fața casei în care mă aflu.

- ¹² Atunci, Duhul mi-a zis: «Mergi cu ei, fără nici o ezitare». Au venit cu mine și acești șase frați și am intrat în casa omului.
- ¹³ El ne-a povestit cum a văzut un înger în casa lui, stând în picioare și spunându-i: «Trimite la Iope și cheamă-l pe Simon, care se numește Petru,
- ¹⁴ care îți va spune cuvinte prin care vei fi mântuit tu și toată casa ta».
- ¹⁵ Când am început să vorbesc, Duhul Sfânt s-a coborât peste ei ca și peste noi la început.
- ¹⁶ Atunci mi-am adus aminte de cuvântul Domnului, care a spus: «Ioan a botezat cu apă, dar voi veți fi botezați în Duhul Sfânt».
- ¹⁷ Așadar, dacă Dumnezeu le-a dat și lor același dar ca și nouă, pentru că au crezut în Domnul Isus Cristos, cine eram eu ca să-l pot împiedica pe Dumnezeu?”
- ¹⁸ Când au auzit aceste [cuvinte], s-au liniștit și l-au glorificat pe Dumnezeu, zicând: „Deci, Dumnezeu le-a dat și păgânilor convertirea spre viață”.
- ¹⁹ Așadar, cei care fuseseră împrăștiați după persecuția care a avut loc împotriva lui Ștefan, au ajuns până în Fenicia, Cipru și Antiohia, dar nu predicaau cuvântul decât iudeilor.
- ²⁰ Totuși erau între ei unii bărbați ciprioți și cireneni, care au venit la Antiohia și care le-au vorbit grecilor, vestindu-l pe Domnul Isus.
- ²¹ Mâna Domnului era cu ei și a fost mare numărul celor care au crezut și s-au întors la Domnul.
- ²² Vestea despre ei a ajuns la urechile Bisericii care era în Ierusalim și l-au trimis pe Barnaba la Antiohia.
- ²³ Când a ajuns și a văzut harul lui Dumnezeu, el s-a bucurat și i-a îndemnat pe toți să rămână în Domnul cu inimă neclintită.
- ²⁴ El era un om bun, plin de Duhul Sfânt și credință. Astfel, o mare mulțime s-a adăugat la Domnul.
- ²⁵ Atunci el s-a dus la Tars ca să-l caute pe Saul.
- ²⁶ Când l-a găsit, l-a adus la Antiohia. Un an întreg au luat parte la adunările Bisericii și au învățat o mulțime numeroasă. În Antiohia, discipolii au fost numiți pentru prima dată creștini.

Ajutoare din partea creștinilor pentru frații din Ierusalim

²⁷ În zilele acelea, au coborât unii profeți de la Ierusalim la Antiohia.

²⁸ Unul dintre ei, cu numele Agabos, s-a ridicat și, prin puterea Duhului, a prevestit că va fi o mare foamete peste tot pământul. Aceasta a avut loc în [timpul] lui Claudiu.

²⁹ Atunci, [unii] dintre discipoli s-au hotărât să trimită ajutoare fraților care locuiau în Iudeea, după cum putea fiecare.

³⁰ Și așa au făcut și le-au trimis prin mâinile lui Barnaba și ale lui Saul către prezbiteri.

12.

Decapitarea apostolului Iacob

¹ Cam în timpul acela, Irod a pus mâna pe unii din Biserică pentru a le face rău.

² Astfel, l-a ucis cu sabia pe Iacob, fratele lui Ioan.

³ Când a văzut că aceasta este pe placul iudeilor, a decis să-l prindă și pe Petru; erau atunci zilele Azimelor.

⁴ L-a prins și l-a aruncat în închisoare, încredințându-l la patru grupe de câte patru soldați ca să-l păzească, voind să-l înfățișeze poporului după Paști.

⁵ Așadar, Petru era păzit în închisoare; dar se făceau neîncetat rugăciuni de către Biserică, pentru el, la Dumnezeu.

Eliberarea minunată a lui Petru

- ⁶ Dar în noaptea dinaintea zilei în care Irod avea să-l înfățișeze, Petru dormea între doi soldați, legat cu două lanțuri, iar în fața ușii, niște paznici păzeau închisoarea.
- ⁷ Dar iată că un înger al Domnului a venit la el și o lumină a strălucit în încăpere. [Îngerul], lovindu-l în coastă pe Petru, l-a trezit și i-a zis: „Scoală-te în grabă!” Iar lanțurile i-au căzut de la mâini.
- ⁸ Atunci, îngerul i-a spus: „Încinge-te și leagă-ți sandalele”. El a făcut astfel. Apoi i-a zis: „Pune-ți mantia pe umeri și urmează-mă!”
- ⁹ El a ieșit și l-a urmat, dar nu știa că era adevărat ceea ce făcea îngerul. Credea că are o vedenie.
- ¹⁰ Trecând de prima strajă și de-a doua, au ajuns la poarta de fier care ducea în cetate. Aceasta s-a deschis de la sine pentru ei. Ieșind, au mers pe o stradă și, deodată, îngerul a plecat de la el.
- ¹¹ Atunci Petru, venindu-și în fire, a zis: „Acum știu, într-adevăr, că Domnul l-a trimis pe îngerul său și m-a scăpat din mâinile lui Irod și de la tot ce aștepta poporul iudeilor.
- ¹² Apoi, dându-și seama, s-a dus la casa Mariei, mama lui Ioan, cel numit Marcu, unde erau adunați mulți și se rugau.
- ¹³ Când a bătut la ușa de la intrare, o slujitoare cu numele Rode a venit ca să vadă cine este.
- ¹⁴ Recunoscând vocea lui Petru, de bucurie nici n-a deschis ușa, ci a alergat să dea de veste că Petru se află la intrare.
- ¹⁵ Dar ei i-au zis: „Ai înnebunit!” Însă ea stăruia că așa este. Iar ei spuneau: „Este îngerul lui?”
- ¹⁶ Iar Petru a continuat să bată. Când au deschis, l-au văzut și au fost cuprinși de uimire.
- ¹⁷ Făcându-le semn cu mâna să tacă, el le-a explicat cum l-a scos Domnul din închisoare și le-a zis: „Duceți vestea despre acestea și lui Iacob și fraților”. Apoi, ieșind, a plecat în alt loc.
- ¹⁸ Când s-a făcut ziuă, era o mare tulburare printre soldați: ce s-a întâmplat cu Petru?
- ¹⁹ Irod, după ce l-a căutat și nu l-a găsit, i-a anchetat pe paznici și a poruncit ca să fie uciși. Apoi, a coborât din Iudeea în Cezareea și a rămas [acolo].

Moartea lui Irod

²⁰ [Irod] era foarte mâniat pe cei din Tir și Sidon, dar ei au venit împreună la el și, convingându-l pe Blastos, care era camerierul regelui, au cerut pacea pentru că țara lor își procura hrana din regatul lui.

²¹ În ziua stabilită, Irod, îmbrăcat în haină regală și așezându-se pe tron, le-a ținut un discurs.

²² Iar poporul a strigat: „Este glasul lui Dumnezeu, nu al unui om!”

²³ Dar, deodată, un înger al Domnului l-a lovit pentru că nu dăduse mărire lui Dumnezeu. Și, mâncat de viermi, și-a dat duhul.

Barnaba și Saul se întorc la Antiohia

²⁴ Cuvântul lui Dumnezeu creștea și se înmulțea tot mai mult.

²⁵ Barnaba și Saul s-au întors de la Ierusalim, după ce și-au îndeplinit slujirea, luându-l cu ei pe Ioan, cel numit Marcu.

V. PRIMA CĂLĂTORIE MISIONARĂ

13.

Paul și Barnaba sunt trimiși în misiune

- ¹ În Biserica din Antiohia erau profeți și învățători: Barnaba, Simeon, cel numit Nigher, Luciu din Cirene, Manaen, cel care a fost crescut împreună cu tetrarhul Irod, și Saul.
- ² În timp ce îi aduceau cult lui Dumnezeu și posteau, Duhul Sfânt le-a zis: „Puneți-i deoparte, pentru mine, pe Barnaba și pe Saul pentru lucrarea la care i-am chemat”.
- ³ Atunci, după ce au postit și s-au rugat, și-au pus mâinile peste ei și i-au lăsat [să plece].

Paul și Barnaba în Cipru

- ⁴ Așadar, trimiși de Duhul Sfânt, ei au coborât la Seleucia, și, de acolo, s-au imbarcat pentru Cipru.
- ⁵ Când au ajuns la Salamina, au vestit cuvântul lui Dumnezeu în sinagogile iudeilor. Îl aveau și pe Ioan ca slujitor.
- ⁶ Străbătând întreaga insulă până la Pafos, au găsit acolo un mag, un fals profet iudeu, al cărui nume era Bar-Isus.
- ⁷ Acesta era din cercul proconsulului Sergiu Paul, un bărbat înțelept, care îi chemase pe Barnaba și pe Saul, căutând să asculte cuvântul lui Dumnezeu.
- ⁸ Dar s-a ridicat împotriva lor Elimas, magul – căci așa se interpretează numele lui – căutând să-l îndepărteze pe proconsul de la credință.
- ⁹ Dar Saul – [numit] și Paul – plin de Duhul Sfânt, l-a fixat cu privirea
- ¹⁰ și i-a zis: „Om plin de toate înșelăciunile și de orice nelegiuire, fiu al diavolului, dușman al oricărei dreptăți, nu vei înceta oare să strâmbi căile cele drepte ale Domnului?”
- ¹¹ Iată, acum mâna Domnului este peste tine. Vei fi orb și un timp nu vei mai vedea soarele”. Dintr-o dată a căzut asupra lui ceață și întuneric, iar el umbla bâjbâind și căuta pe cineva care să-l ducă de mână.
- ¹² Atunci, văzând proconsulul ceea ce s-a petrecut, a crezut și a rămas uimit de învățătura Domnului.

Paul și Barnaba la Antiohia Pisidiei

¹³ Apoi, îmbarcându-se de la Pafos, Paul și cei care erau cu el au ajuns la Perga Pamfiliei. Ioan, despărțindu-se de ei, s-a întors la Ierusalim.

¹⁴ Iar ei, plecând din Perga, au ajuns la Antiohia Pisidiei. Au intrat în sinagogă într-o zi de sâmbătă și s-au așezat.

¹⁵ După citirea Legii și a Profetilor, conducătorii sinagogii au trimis la ei să li se spună: „Fraților, dacă aveți vreun cuvânt de mângâiere pentru popor, vorbiți!”

¹⁶ Atunci, Paul ridicându-se și făcând semn cu mâna, a zis:

„Bărbați israeliți, și voi, temători de Dumnezeu, ascultați!

¹⁷ Dumnezeuul acestui popor, Israel, i-a ales pe părinții noștri și a înălțat poporul în timpul șederii lor în țara Egiptului, și după ce i-a scos de acolo cu braț puternic,

¹⁸ timp de aproape patruzeci de ani, i-a suportat în pustiu.

¹⁹ După ce a nimicit șapte popoare în țara Canaanului, le-a dat ca moștenire țara aceasta

²⁰ cam patru sute cincizeci de ani. După aceasta, le-a dat judecători până la profetul Samuel.

²¹ Apoi, i-au cerut un rege, iar [Dumnezeu] le-a dat pe Saul, fiul lui Chiș, bărbat din tribul lui Beniamin, timp de patruzeci de ani.

²² După ce l-a înlăturat pe acesta, l-a ridicat pentru ei ca rege pe David, despre care a dat mărturie, spunând: *L-am aflat pe David, fiul lui Iese, un om după inima mea*, care va împlini toată voința mea.

²³ Din descendența acestuia, Dumnezeu a ridicat pentru Israel, după promisiunea sa, un mântuitor: pe Isus.

²⁴ Înainte de venirea lui, Ioan a predicat un botez al convertirii pentru tot poporul lui Israel.

²⁵ Dar când Ioan era spre sfârșitul călătoriei sale, spunea: «Eu nu sunt ceea ce credeți voi că sunt. Dar iată că vine după mine unul căruia nu sunt vrednic să-i dezleg încălțăminte la picioareloror».

- ²⁶ Fraților, fii din neamul lui Abraham, și aceia dintre voi care sunt temători de Dumnezeu, nouă ne-a fost trimis cuvântul acestei mântuiri.
- ²⁷ De fapt, cei care locuiesc în Ierusalim și conducătorii lor nu l-au recunoscut [pe Isus], dar, judecându-l, au împlinit cuvintele profeților care se citesc în fiecare sâmbătă.
- ²⁸ Deși nu au găsit în el nici un motiv de [condamnare la] moarte, i-au cerut lui Pilat să-l ucidă.
- ²⁹ După ce au împlinit toate câte erau scrise despre el, l-au dat jos de pe lemn și l-au pus într-un mormânt.
- ³⁰ Dar Dumnezeu l-a înviat din morți.
- ³¹ Timp de mai multe zile, el s-a arătat acelor care urcaseră cu el din Galileea la Ierusalim și care acum sunt martorii lui înaintea poporului.
- ³² Și noi vă aducem ca o veste bună promisiunea făcută părinților,
- ³³ pe care Dumnezeu a împlinit-o pentru copiii lor, pentru noi, înviindu-l pe Isus, așa cum este scris în psalmul al doilea:
- Fiul meu ești tu,
eu astăzi te-am născut.*
- ³⁴ Că l-a înviat din morți ca să nu se mai întoarcă la putrezire, a spus astfel:
- Vă voi da promisiunile sfinte
făcute lui David,
cele vrednice de încredere.*
- ³⁵ De aceea se mai spune într-un alt [loc]:
- Nu vei permite
ca sfântul tău să vadă putrezirea.*
- ³⁶ Însă David, după ce a slujit în generația lui, după planul lui Dumnezeu, a murit, a fost adăugat la părinții lui și a văzut putrezirea.
- ³⁷ Dar acela pe care Dumnezeu l-a înviat nu a văzut putrezirea.

38 Așadar, fraților, să vă fie cunoscut că prin el vă este vestită iertarea de păcate și de tot ce n-ați putut fi îndreptățiți prin Legea lui Moise.

39 Oricine crede în el poate fi justificat prin el.

40 Deci vedeți să nu vină asupra voastră ceea ce a fost spus în profeți:

41 *Priviți, disprețuiților!*
Mirați-vă și faceți-vă nevăzuți!
Pentru că eu fac în zilele voastre o lucrare,
o lucrare pe care n-ați crede-o
dacă v-ar povesti cineva”.

42 Când au ieșit, i-au rugat să le mai spună despre aceleași lucruri și sâmbăta următoare.

43 După ce s-a împrăștiat adunarea, mulți dintre iudei și prozeliții evlavioși i-au urmat pe Paul și Barnaba, iar aceștia vorbeau cu ei și-i convingeau să rămână în harul lui Dumnezeu.

Din cauza necredinței iudeilor, Paul și Barnaba se îndreaptă spre păgâni

44 În sâmbăta următoare, aproape toată cetatea s-a adunat ca să asculte cuvântul Domnului.

45 Dar iudeii, când au văzut mulțimile, s-au umplut de invidie și contraziceau cele spuse de Paul, insultându-l.

46 Atunci Paul și Barnaba au zis cu îndrăzneală: „Vouă trebuia să vă fie vestit mai întâi cuvântul lui Dumnezeu. Dar, pentru că voi îl respingeți și nu vă judecați vrednici de viața veșnică, iată că ne întoarcem spre păgâni.

47 Căci așa ne-a poruncit Domnul:

Te-am pus ca lumină a neamurilor

*ca să duci mântuirea
până la marginile pământului”.*

⁴⁸ Auzind [aceasta], păgânii s-au bucurat și au glorificat cuvântul Domnului, iar cei care fuseseră hotărâți pentru viața veșnică au crezut.

⁴⁹ Cuvântul Domnului s-a răspândit prin tot ținutul.

⁵⁰ Însă iudeii au instigat femeile evlavioase, de rang înalt, ca și pe mai marii ai cetății, au stârnit o persecuție împotriva lui Paul și Barnaba și i-au alungat din ținuturile lor.

⁵¹ Ei, scuturând praful de pe picioare împotriva lor, s-au dus la Iconiu.

⁵² Iar discipolii erau plini de bucurie și de Duhul Sfânt.

14.

Evangelizarea la Iconiu

¹ Tot la fel, și în Iconiu au intrat în sinagoga iudeilor și au vorbit în așa fel încât o mare mulțime dintre iudei și dintre greci a crezut.

² Dar iudeii care nu au crezut i-au stârnit pe păgâni și le-au tulburat mințile împotriva fraților.

³ Totuși au rămas mult timp și predicau cu îndrăzneală în Domnul, care dădea mărturie despre cuvântul lor prin harul său, îngăduind să se facă prin mâinile lor semne și minuni.

⁴ Mulțimea din cetate s-a dezbinat: unii erau cu iudeii, iar alții cu apostolii.

⁵ Dar când păgânii și iudeii, împreună cu conducătorii lor, făceau planuri ca să-i maltrateze și să-i bată cu pietre,

⁶ ei și-au dat seama și au fugit în cetățile Licaoniei, la Listra și Derbe și în împrejurimi.

⁷ Acolo au predicat evanghelia.

Paul și Barnaba la Listra

⁸ În Listra zăcea un om fără vlagă în picioare, un olog din sânul mamei sale, care nu umblase niciodată.

⁹ El l-a auzit pe Paul vorbind. Acesta, privindu-l cu atenție și văzând că are credință pentru a fi salvat,

¹⁰ i-a zis cu glas puternic: „Ridică-te! [Stai] drept pe picioarele tale!” El a sărit și a început să umble.

¹¹ Văzând mulțimile ceea ce făcuse Paul, au strigat în graiul lor licaonian, zicând: „Zeii cu chip de om au coborât la noi!”

¹² Pe Barnaba îl numeau Zeus, iar pe Paul, Hermes, pentru că el era purtătorul de cuvânt.

¹³ Preotul lui Zeus, care era la intrarea cetății, aducând tauri și ghirlande la porți, voia, împreună cu mulțimile, să aducă jertfă.

¹⁴ Auzind aceasta, apostolii Barnaba și Paul și-au sfâșiat hainele și au alergat în mulțime strigând:

¹⁵ „Oameni [buni], de ce faceți acestea! Și noi suntem niște simpli oameni ca și voi. Noi vă aducem vestea cea bună ca să vă întoarceți de la faptele acestea fără sens, la Dumnezeu cel viu, care a făcut cerul, pământul și marea și toate câte sunt în ele.

¹⁶ În generațiile trecute, el a permis ca toate neamurile să meargă pe căile lor,

¹⁷ deși n-a încetat să dea mărturie prin binefacerile [sale], dând ploi din ceruri și anotimpuri roditoare, săturând cu hrană și bucurie inimile voastre”.

¹⁸ Și, spunând acestea, cu greu au liniștit mulțimile ca să nu le aducă jertfă.

¹⁹ Dar au ajuns niște iudei din Antiohia și din Iconiu, care au convins mulțimile și, bătându-l pe Paul cu pietre, l-au târât în afara cetății, crezând că murise.

²⁰ Dar când ucenicii s-au adunat în jurul lui, el s-a ridicat și a intrat în cetate. A doua zi, a plecat împreună cu Barnaba spre Derbe.

Încheierea primei călătorii misionare

- ²¹ După ce au predicat evanghelia în cetatea aceea și au făcut mulți discipoli, s-au întors la Listra, la Iconiu și la Antiohia.
- ²² Ei au întărit inimile discipolilor și i-au încurajat să rămână [statornici] în credință [spunând]: „Trebuie să [trecem] prin multe necazuri, ca să intrăm în împărăția lui Dumnezeu”.
- ²³ Ei le-au hirotonit prezbiteri în fiecare comunitate și, după ce s-au rugat și au postit, i-au încredințat Domnului în care crezuseră.
- ²⁴ Trecând prin Pisidia, au ajuns în Pamfilia.
- ²⁵ După ce au vestit cuvântul în Perga, au coborât la Atalia;
- ²⁶ de acolo s-au imbarcat pentru Antiohia, de unde fuseseră încredințați harului lui Dumnezeu pentru lucrarea pe care o împliniseră.
- ²⁷ Când au ajuns acolo, au adunat comunitatea și au relatat tot ceea ce făcuse Dumnezeu cu ei și cum le-a deschis și păgânilor poarta credinței.
- ²⁸ Și au rămas mai mult timp cu discipolii.

VI. CONCILIUL DE LA IERUSALIM

15.

Conflictul de la Antiohia cu privire la circumcizie

- ¹ Unii dintre cei care coborâseră din Iudeea îi învățau pe frați: „Dacă nu primiți circumcizia, după obiceiul care vine de la Moise, nu

puteți să vă mântuiți”.

² Întrucât s-a ivit o divergență și o discuție aprinsă între Paul și Barnaba și aceștia, au hotărât ca Paul și Barnaba, împreună cu alți câțiva dintre ei, să urce la apostoli și la prezbiterii din Ierusalim în legătură cu această dispută.

³ Așadar, trimiși fiind de comunitate, ei au străbătut Fenicia și Samaria, povestind despre convertirea păgânilor, și au făcut o mare bucurie tuturor fraților.

⁴ Când au ajuns la Ierusalim, au fost primiți de comunitate, de apostoli și de prezbiteri și au povestit tot ce a făcut Dumnezeu cu ei.

⁵ Dar unii din gruparea fariseilor care crezuseră s-au ridicat și au spus: „Trebuie să primească circumcizia și să li se poruncească să țină Legea lui Moise”.

Discursul lui Petru

⁶ Apostolii și prezbiterii s-au adunat să analizeze acest lucru.

⁷ După o discuție îndelungată, Petru s-a ridicat și le-a zis: „Fraților, voi știți că, din primele zile, Dumnezeu m-a ales între voi pentru ca, prin gura mea, păgânii să asculte cuvântul evangheliei și să creadă.

⁸ Iar Dumnezeu, care cunoaște inimile, a dat mărturie în favoarea lor, dându-le pe Duhul Sfânt ca și nouă,

⁹ și nu a făcut nici o deosebire între noi, căci le-a curățat inimile prin credință.

¹⁰ Așadar, de ce îl ispitiți acum pe Dumnezeu punând pe umerii discipolilor un jug pe care nici părinții noștri și nici noi nu l-am putut duce?

¹¹ Dar noi credem că suntem mântuiți în același fel ca și ei prin harul Domnului Isus”.

¹² Atunci toată mulțimea a tăcut și-i asculta pe Barnaba și pe Paul care explicau câte semne și minuni a făcut Dumnezeu prin ei între păgâni.

Discursul lui Iacob

- ¹³ Când au terminat ei, a luat cuvântul Iacob și a zis: „Fraților, ascultați-mă!
- ¹⁴ Simon a explicat cum de la început Dumnezeu a avut grijă să-și aleagă dintre păgâni un popor pentru numele său.
- ¹⁵ Cu acest fapt se potrivesc cuvintele profetilor, după cum este scris:
- ¹⁶ *După acestea mă voi întoarce
și voi înălța cortul lui David care căzuse;
voi reclădi ruinele sale
și îl voi reînălța.*
- ¹⁷ *Pentru ca să-l caute pe Domnul
cei care vor rămâne dintre oameni
și toate națiunile
asupra cărora este invocat numele meu,
zice Domnul care face*
- ¹⁸ cunoscute aceste lucruri din veșnicie.
- ¹⁹ De aceea, eu judec că nu trebuie să-i tulburăm pe aceia dintre păgâni care se întorc la Dumnezeu,
- ²⁰ ci să li se scrie atât: să se ferească de contaminările cu idoli, de desfrânare, de animale sufocate și de sânge.
- ²¹ Căci Moise, din generațiile de demult, are în fiecare cetate predicatori care îl citesc în sinagogi în fiecare sâmbătă”.

Decizia Conciliului apostolic

²² Atunci apostolii și prezbiterii, împreună cu toată comunitatea, au hotărât să aleagă câțiva oameni dintre ei și să-i trimită la Antiohia împreună cu Paul și Barnaba, pe Iuda, numit Barsaba, și pe Sila, bărbați de frunte printre frați.

²³ Au trimis prin ei [o scrisoare]:

„Apostolii și prezbiterii, frații [voștri], către frații din Antiohia, Siria și Cilicia, [care provin] dintre păgâni: Salutare!

²⁴ Deoarece am auzit că unii dintre noi care au plecat fără să le fi poruncit noi, s-au ridicat v-au tulburat sufletele prin cuvintele lor,

²⁵ am hotărât în unanimitate să alegem câțiva oameni și să-i trimitem la voi împreună cu iubiții noștri Barnaba și Paul,

²⁶ oameni care și-au închinat viața pentru numele Domnului nostru Isus Cristos.

²⁷ Totodată, v-am trimis pe Iuda și pe Sila ca și ei să vă vestească acestea prin cuvânt.

²⁸ Căci Duhul Sfânt și noi am hotărât să nu vă mai impunem nicio povară în afară de acestea care sunt necesare:

²⁹ să vă feriți de carnea jertfită idolilor, de sânge, de [animale] sufocate și de desfrânare; dacă vă veți feri de acestea, bine veți face. Cu bine!”

³⁰ Așadar, după ce și-au luat rămas bun, au coborât la Antiohia și, adunând mulțimea, le-au dat scrisoarea.

³¹ Când au citit-o, s-au bucurat de această încurajare.

³² Iuda și Sila, care erau și ei profeți, i-au încurajat pe frați și i-au întărit prin multe cuvinte.

³³ După ce au rămas câțva timp acolo, au fost lăsați de către frați să plece la cei care îi trimiseseră, cu [urări de] pace.

³⁴

³⁵ Iar Paul și Barnaba au rămas la Antiohia, învățând și predicând vestea cea bună a cuvântului Domnului, împreună cu mulți alții.

VII. A DOUA CĂLĂTORIE MISIONARĂ

Despărțirea lui Barnaba de Paul

- ³⁶ După câteva zile, Paul i-a spus lui Barnaba: „Să ne întoarcem și să-i vizităm pe frații din fiecare cetate prin care am vestit cuvântul Domnului și să vedem ce mai fac”.
- ³⁷ Barnaba voia să-l ia cu el și pe Ioan, numit Marcu,
- ³⁸ dar Paul considera că [nu se cuvenea] să-l ia cu ei pe cel care se despărțise de ei în Pamfilia și nu-i însoțise în lucrarea lor.
- ³⁹ S-a iscat o neînțelegere între ei încât s-au despărțit unul de altul. Barnaba, luându-l pe Marcu, s-a îmbarcat spre Cipru,
- ⁴⁰ iar Paul, alegându-l pe Sila, a plecat după ce a fost încredințat harului Domnului de către frați.
- ⁴¹ El cutreiera Siria și Cilicia, întărind Bisericile.

16.

Timotei îl însoțește pe Paul în misiune

- ¹ Apoi a ajuns la Derbe și la Listra. Și era acolo un discipol, al cărui nume era Timotei, fiul unei evreice credincioase; tatăl lui era grec.
- ² Frații din Listra și Iconiu dădeau bună mărturie despre el.
- ³ Voindu-l să vină cu el, Paul l-a luat și l-a circumcis din cauza iudeilor care erau în acele locuri, căci toți știau că tatăl său era grec.
- ⁴ Când treceau prin cetăți, îi învățau să țină deciziile luate de apostolii și de prezbiterii din Ierusalim.

⁵ Astfel, Bisericile se întăreau în credință și creșteau în număr din zi în zi.

Viziunea lui Paul în Troas

⁶ Apoi au străbătut Frigia și ținutul Galației pentru că au fost opriți de Duhul Sfânt să vestească cuvântul în Asia.

⁷ Când au ajuns la [hotarele] Misiei, au încercat să meargă în Bitinia, dar Duhul lui Isus nu i-a lăsat.

⁸ Atunci, au trecut prin Misia și au coborât la Troas.

⁹ În timpul nopții, Paul a avut o viziune: un bărbat macedonean stătea în picioare și îl ruga: „Treci în Macedonia, ajută-ne!”

¹⁰ După ce am avut viziunea, am căutat să plecăm îndată în Macedonia, convinși că Dumnezeu ne-a chemat să le predicăm evanghelia.

Primele convertiri la Filipi

¹¹ Îmbarcându-ne de la Troas, ne-am dus direct în Samotracia, iar a doua zi, la Neapoli

¹² și, de acolo, la Filipi, care este o cetate importantă în ținutul Macedoniei, o colonie. În cetate am rămas câteva zile.

¹³ Într-o zi de sâmbătă, am ieșit în afara porții, lângă un râu, unde credeam că este loc de rugăciune. Așezându-ne, le-am vorbit femeilor care se adunaseră.

¹⁴ O femeie cu numele Lidia, vânzătoare de purpură, din cetatea Tiatira, adoratoare a lui Dumnezeu, ne asculta. Acesteia Domnul i-a deschis inima ca să asculte cu atenție cele spuse de Paul.

¹⁵ După ce a fost botezată ea și casa ei, ne-a invitat, zicând: „Dacă ați judecat că sunt credincioasă Domnului, veniți și rămâneți în

casa mea!” Și ne-a obligat să acceptăm.

Arestarea și eliberarea lui Paul și Sila

¹⁶ În timp ce mergeam spre locul de rugăciune, ne-a ieșit în cale o servitoare care avea un duh de ghicitoare. Ghicind, ea aducea stăpânilor ei mult [câștig].

¹⁷ Aceasta, ținându-se de Paul și de noi, a strigat: „Acești oameni sunt slujitorii Dumnezeului celui Preaînalt; ei vă vestesc calea mântuirii”.

¹⁸ Lucrul acesta l-a făcut timp de mai multe zile. Iritat, Paul s-a întors și i-a spus duhului: „În numele lui Isus Cristos, îți poruncesc să ieși din ea!” Și a ieșit în aceeași clipă.

¹⁹ Dar stăpânii ei, văzând că s-a dus speranța câștigului lor, i-au prins pe Paul și pe Sila și i-au dus cu forța în piață, înaintea conducătorilor,

²⁰ apoi i-au înfățișat înaintea judecătorilor, spunând: „Acești oameni tulbură cetatea noastră; sunt iudei

²¹ și predică obiceiuri pe care noi, fiind romani, nu avem voie nici să le primim, nici să le practicăm”.

²² Atunci, mulțimea s-a ridicat împotriva lor, iar judecătorii, după ce le-au smuls hainele, au poruncit să fie bătuți cu vergi.

²³ După ce le-au dat multe lovituri, i-au aruncat în închisoare și i-au poruncit gardianului să-i păzească în siguranță.

²⁴ Acesta, primind o asemenea poruncă, i-a aruncat în partea cea mai dinăuntru a închisorii și le-a pus picioarele în butuci.

²⁵ Către miezul nopții, Paul și Sila se rugau și cântau imnuri lui Dumnezeu, iar cei închiși îi ascultau.

²⁶ Dintr-o dată, a venit un mare cutremur, astfel încât s-au zguduit temeliele închisorii: toate ușile s-au deschis imediat și lanțurile tuturor s-au desfăcut.

²⁷ Trezindu-se gardianul din somn și văzând că ușile închisorii sunt deschise, și-a scos sabia și voia să se sinucidă, crezând că deținuții au fugit.

- ²⁸ Dar Paul a strigat cu glas puternic: „Să nu-ți faci nici un rău pentru că toți suntem aici!”
- ²⁹ Atunci el a cerut o lumină, a alergat înăuntru și, tremurând, s-a aruncat înaintea lui Paul și a lui Sila.
- ³⁰ Apoi, scoțându-i afară, le-a zis: „Domnilor, ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?”
- ³¹ Ei i-au răspuns: „Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit tu și casa ta”.
- ³² Și i-au vestit cuvântul Domnului lui și tuturor celor care erau în casa lui.
- ³³ Luându-i chiar în ceasul acela din noapte, le-a spălat rănilor și îndată a fost botezat el și toți ai lui. ³⁴ I-a dus apoi în casă, a pus masa și s-a bucurat cu toată casa pentru că a crezut în Dumnezeu.
- ³⁵ Când s-a făcut ziuă, judecătorii au trimis lictori ca să spună: „Eliberați-i pe oamenii aceia”.
- ³⁶ Gardianul i-a adus la cunoștință lui Paul aceste cuvinte: „Judecătorii au trimis vorbă ca să fiți eliberați, așadar, ieșiți acum și mergeți în pace!”
- ³⁷ Dar Paul a răspuns: „După ce, fără să fi fost judecați, ne-au bătut în public, pe noi, cetățeni romani, și ne-au aruncat în închisoare, acum ne scot afară în ascuns? Nu! Să vină ei înșiși și să ne elibereze”.
- ³⁸ Lictorii au adus la cunoștință judecătorilor aceste cuvinte, iar ei, aflând că sunt romani, au fost cuprinși de frică.
- ³⁹ Au venit, i-au chemat și i-au eliberat, rugându-i să plece din cetate.
- ⁴⁰ Ieșind din închisoare, au intrat în casa Lidiei. Și după ce i-au văzut și i-au încurajat pe frați, au plecat.

17.

Paul la Tesalonic

- ¹ Străbătând Amfipolis și Apolonia, ei au venit la Tesalonic, unde era o sinagogă a iudeilor.

- ² După obiceiul [său], Paul a intrat la ei și trei sâmbete la rând le-a vorbit despre Scripturi,
- ³ explicând și demonstrând că Cristos trebuia să sufere și să învie din morți: „Acesta este Cristos Isus pe care eu vi-l vestesc”.
- ⁴ Unii dintre ei au fost convinși și s-au alăturat lui Paul și lui Sila, împreună cu o mulțime numeroasă de greci evlavioși și multe femei de vază.
- ⁵ Dar iudeii au devenit invidioși: au strâns de prin piețe niște oameni răi și, adunând o ceată, au răvășit cetatea și, năvălind la casa lui Iason, căutau să-i aducă afară în fața poporului.
- ⁶ Dar negăsindu-i, i-au târât pe Iason și pe câțiva frați în fața autorităților cetății, strigând: „Iată, cei care au tulburat lumea întreagă au venit și aici,
- ⁷ iar Iason i-a primit [la el]. Toți aceștia se împotrivesc decretelor Cezarului, spunând că au alt rege, pe Isus”.
- ⁸ Astfel au tulburat mulțimea și autoritățile cetății, care au auzit acestea.
- ⁹ Și, după ce au primit o garanție de la Iason și de la ceilalți, i-au lăsat liberi.

Paul la Bereea

- ¹⁰ Atunci frații i-au trimis, îndată, în timpul nopții, pe Paul și pe Sila la Bereea. Când au ajuns acolo, au intrat în sinagoga iudeilor.
- ¹¹ Aceștia erau mai binevoitori decât cei din Tesalonic. Ei au primit cuvântul cu toată bunăvoința. În fiecare zi cercetau Scripturile ca să vadă dacă lucrurile sunt așa.
- ¹² Așadar, mulți dintre ei au crezut, la fel și dintre greci: multe femei de seamă și unii bărbați.
- ¹³ Dar când au aflat iudeii din Tesalonic că Paul a vestit cuvântul lui Dumnezeu și în Bereea, au venit și aici să răzvrătească și să tulbure mulțimile.
- ¹⁴ Atunci frații l-au trimis îndată pe Paul până la mare, iar Sila și Timotei au rămas acolo.

¹⁵ Cei care l-au însoțit pe Paul l-au dus până la Atena, și, primind poruncă pentru Sila și Timotei ca să meargă la el cât mai repede, au ieșit.

Paul la Atena

¹⁶ În timp ce Paul îi aștepta în Atena, i s-a umplut sufletul de indignare văzând că cetatea era plină de idoli.

¹⁷ Discuta în sinagogă cu iudeii și cu adoratorii [lui Dumnezeu], iar în piață, în fiecare zi, cu aceia pe care îi întâlnea.

¹⁸ Chiar și unii dintre filozofii epicurieni și stoici conversau cu el și i-au zis: „Ce vrea să spună vorbărețul acesta?” Alții: „Pare să fie un predicator al zeităților străine pentru că predică despre Isus și înviere”.

¹⁹ L-au luat cu ei și l-au dus la Areopag și i-au spus: „Am putea ști și noi care este această învățătură nouă despre care vorbești?

²⁰ Căci ne aduci la auz lucruri străine. Am vrea deci să știm ce înseamnă acestea”.

²¹ De fapt, toți atenienii și străinii care locuiau acolo nu-și petreceau timpul cu nimic altceva decât vorbind sau ascultând ceva nou.

Discursul lui Paul în Areopag

²² Atunci Paul, stând [în picioare] în mijlocul Areopagului, a spus: „Bărbați atenieni! Din tot ceea ce văd, constat că voi sunteți foarte religioși.

²³ Căci, străbătând cetatea și observând cu atenție monumentele voastre sacre, am găsit și un altar pe care este scris: «Dumnezeului necunoscut». Așadar, cel pe care îl cinstiți fără să-l cunoașteți, pe acesta vi-l vestesc.

²⁴ Dumnezeu, care a făcut lumea și toate câte sunt în ea, cel care este Domnul cerului și al pământului, nu locuiește în temple făcute de mână [de om],

- ²⁵ nici nu este slujit de mâini omenești ca și cum ar avea nevoie de ceva, el care dă tuturor viață, suflare și toate.
- ²⁶ El a făcut dintr-unul singur tot neamul omenesc care să locuiască pe toată suprafața pământului, i-a stabilit timpuri determinate și hotare între care să locuiască
- ²⁷ pentru a-l căuta pe Dumnezeu, fie și numai bâjbâind, și să-l găsească, deși nu este departe de fiecare dintre noi.
- ²⁸ Căci în el trăim, ne mișcăm și suntem, cum au spus și unii dintre poeții voștri:
«Căci suntem și noi din neamul [lui]».
- ²⁹ Așadar, dacă suntem din neamul lui Dumnezeu, nu trebuie să credem că dumnezeirea este asemenea aurului sau argintului sau pietrei, indiciu al măiestriei și al imaginației omului.
- ³⁰ Dar Dumnezeu, trecând cu vederea timpurile de ignoranță, vestește acum oamenilor de pretutindeni să se convertească.
- ³¹ De fapt, el a stabilit o zi în care avea să judece lumea cu dreptate prin omul rânduit [pentru aceasta], dând garanție tuturor prin aceea că l-a înviat din morți”.
- ³² Când au auzit ei de învierea din morți, unii îl luau în râs, alții ziceau: „Despre asta te vom asculta altă dată”.
- ³³ Astfel, Paul a ieșit dintre ei.
- ³⁴ Totuși, unii bărbați i s-au alăturat și au crezut. Printre ei erau Dionisiu Areopagitul, o femeie cu numele Damaris și alții împreună cu ei.

18.

Paul predică evanghelia la Corint

- ¹ După acestea, plecând din Atena, [Paul] s-a dus la Corint.
- ² Acolo a găsit un iudeu cu numele de Acvila, originar din Pont, care venise de curând din Italia cu soția lui, Priscila, întrucât Claudiu

poruncise ca toți iudeii să plece din Roma. A venit la ei

³ și, pentru că avea aceeași meserie, a rămas în casa lor și a început să lucreze. De fapt, meseria lor era să confecționeze corturi.

⁴ În fiecare sâmbătă, discuta în sinagogă și-i convingea pe iudei și pe greci.

⁵ Dar când Sila și Timotei au coborât din Macedonia, Paul, dăruit cu totul cuvântului, demonstra iudeilor că Isus este Cristos.

⁶ Dar pentru că i se împotriveau și-l insultau, el și-a scuturat hainele și le-a zis: „Sângele vostru să cadă pe capul vostru! Eu sunt curat! De acum voi merge la păgâni”.

⁷ Și, plecând de acolo, a intrat în casa unui adorator al lui Dumnezeu cu numele Titus Iustus, a cărui casă era alături de sinagogă.

⁸ Iar Crispus, conducătorul sinagogii, a crezut în Domnul împreună cu toată casa lui. Și mulți dintre corintenii care l-au ascultat au crezut și au fost botezați.

⁹ Într-o noapte, Domnul l-a înștiințat [în vis] pe Paul: „Nu te teme, ci să vorbești și să nu taci.

¹⁰ Pentru că eu sunt cu tine, și nimeni nu va pune [mâna] pe tine ca să-ți faci vreun rău, deoarece am un popor numeros în cetatea aceasta”.

¹¹ El a stat un an și șase luni [acolo], învățându-i cuvântul lui Dumnezeu.

¹² Pe când Galion era proconsulul Ahaiei, iudeii s-au ridicat împreună împotriva lui Paul și l-au dus în fața tribunalului,

¹³ spunând: „Acesta îi îndeamnă pe oameni să se închine lui Dumnezeu într-un mod contrar Legii”. ¹⁴ Când Paul voia să ia cuvântul, Galion le-a zis iudeilor: „Dacă ar fi vorba de vreun delict sau de vreo nelegiuire, o, iudeilor, v-aș asculta pe drept cuvânt,

¹⁵ dar pentru că este vorba despre o neînțelegere cu privire la un cuvânt, niște nume sau Legea voastră, vă privește! Eu nu vreau să fiu judecător în astfel de lucruri”.

¹⁶ Și i-a alungat de la tribunal.

¹⁷ Atunci, luându-l toți pe Sostene, conducătorul sinagogii, au început să-l bată înaintea tribunalului. Dar Galion nu le-a dat nici o atenție.

Întoarcerea lui Paul la Antiohia

¹⁸ Paul a rămas încă multe zile acolo. După ce și-a luat rămas bun de la frați, s-a îmbarcat spre Siria împreună cu Priscila și Acvila. La Cancrea și-a tuns părul pentru că făcuse un vot.

¹⁹ Au ajuns la Efes și acolo s-a despărțit de ei. A intrat în sinagogă și discuta cu iudeii.

²⁰ Aceștia l-au rugat să rămână la ei mai mult timp, dar el n-a acceptat,

²¹ ci, luându-și rămas bun, le-a zis: „Mă voi întoarce din nou la voi dacă va voi Dumnezeu”. Și a plecat din Efes.

²² Debarcând la Cezareea, a urcat să salute Biserica, apoi a coborât la Antiohia.

VIII. A TREIA CĂLĂTORIE MISIONARĂ

Predica lui Apolo la Efes și Corint

²³ După ce a rămas câțva timp [acolo, Paul] a plecat și a străbătut pe rând ținutul Galației și Frigia, întărindu-i pe toți discipolii.

²⁴ Un iudeu cu numele de Apolo, originar din Alexandria, bun orator și cunoscător al Scripturilor, a venit la Efes.

²⁵ Fusese educat în calea Domnului, vorbea cu duh înfocat și învăța fără greșală cele despre Isus, deși cunoscuse numai botezul lui Ioan.

²⁶ El a început să vorbească în sinagogă cu curaj. Când l-au auzit, Priscila și Acvila l-au luat la ei și i-au arătat mai amănunțit calea lui

Dumnezeu.

²⁷ Deoarece dorea să treacă în Ahaia, frații l-au încurajat și au scris discipolilor să-l primească bine. Când a ajuns acolo, a fost de mare ajutor celor care crezuseră datorită harului;

²⁸ căci îi combătea cu tărie pe iudei în public, demonstrând prin Scripturi că Isus este Cristos.

19.

Paul la Efes

¹ În timp ce Apolo era la Corint, Paul, după ce a străbătut regiunile nordice, a coborât la Efes. Acolo a găsit câțiva discipoli

² și le-a spus: „L-ați primit pe Duhul Sfânt când ați crezut?” Dar ei au răspuns: „Nici n-am auzit că este Duh Sfânt”.

³ El le-a zis: „Atunci ce fel de botez ați primit?” Ei au răspuns: „Botezul lui Ioan”.

⁴ Paul le-a zis: „Ioan a botezat cu botezul convertirii, spunând poporului să creadă în cel care vine, adică în Isus”.

⁵ Când au auzit ei, au primit botezul în numele Domnului Isus.

⁶ Iar când Paul și-a pus mâinile peste ei, Duhul Sfânt a coborât asupra lor, iar ei vorbeau în limbi și profeteau.

⁷ Erau cu toții cam doisprezece bărbați.

⁸ El a intrat în sinagogă și a vorbit cu îndrăzneală timp de trei luni, discutând cu ei și convingându-i despre cele referitoare la împărăția lui Dumnezeu.

⁹ Întrucât unii dintre ei erau împietriți și nu credeau, vorbind de rău calea [Domnului] în fața mulțimii, el s-a despărțit de ei. I-a luat pe discipoli dintre ei și în fiecare zi îi învăța în școala lui Tiranos.

¹⁰ Aceasta s-a întâmplat timp de doi ani, astfel încât toți locuitorii din Asia, iudei și greci, au ascultat cuvântul Domnului.

Paul și exorciștii iudei

- ¹¹ Dumnezeu făcea prin mâinile lui Paul minuni nemaîntâlnite,
- ¹² așa încât erau puse peste bolnavi ștergare și pânze care atinseseră trupul lui Paul, iar bolile îi lăsau și duhurile necurate ieșeau din ei.
- ¹³ Atunci, unii exorciști iudei, care umblau prin împrejurimi, au încercat să cheme numele Domnului Isus asupra celor care aveau duhuri rele, spunând: „Vă conjur pe Isus pe care-l predică Paul”.
- ¹⁴ Acest lucru îl făceau șapte fii ai unui arhiereu numit Sceva.
- ¹⁵ Dar duhul rău le-a răspuns: „Pe Isus îl cunosc și pe Paul îl știu; voi, însă, cine sunteți?”
- ¹⁶ Și omul în care era duhul rău s-a aruncat asupra lor și, fiind mai puternic, i-a bătut atât de tare încât au fugit din casa aceea goi și plini de răni.
- ¹⁷ Lucrul acesta l-au aflat toți iudeii și grecii care locuiau în Efes; teama i-a cuprins pe toți și numele Domnului Isus era preamărit.
- ¹⁸ Mulți dintre cei care crezuseră veneau, își mărturiseau și făceau cunoscute faptele lor.
- ¹⁹ Un mare număr dintre cei care practicaseră magia și-au adus cărțile și le-au ars înaintea lor. S-a calculat prețul lor: se ridica la cincizeci de mii de arginți.
- ²⁰ Astfel, cuvântul creștea și se întărea prin puterea Domnului.

Răscoala organizată de Demetrios la Efes

- ²¹ După ce s-au întâmplat acestea, Paul a hotărât în duh ca, trecând prin Macedonia și Ahaia, să meargă la Ierusalim, zicându-și:

„După ce voi fi fost acolo, trebuie să văd și Roma”.

²² Atunci i-a trimis în Macedonia pe doi dintre cei care îl ajutau, pe Timotei și pe Erast; el a mai rămas câțva timp în Asia.

²³ În acel timp s-a iscat o mare zarvă cu privire la calea [Domnului].

²⁴ Un oarecare argintar, cu numele Demetrios, care prelucra în argint mici temple ale Artemisei, aducea lucrătorilor săi venituri importante.

²⁵ Adunându-i pe aceștia și pe cei cu meserii asemănătoare lor, le-a zis: „Bărbați, voi știți că bunăstarea voastră provine din această meserie.

²⁶ Dar voi vedeți și auziți că acest Paul, nu numai la Efes, ci aproape în toată Asia, a convins și a dus la rătăcire destulă lume, spunând că lucrurile făcute de mâinile oamenilor nu sunt dumnezei.

²⁷ Există pericolul nu numai ca meseria noastră să ajungă să fie disprețuită, ci și ca templul măreței zeițe Artemis să fie considerat ca nimic și măreția aceleia care este cinstită în toată Asia și în lumea întreagă să fie distrusă”.

²⁸ Auzind acestea, au fost cuprinși de mânie și strigau, zicând: „Mare este Artemis a efesenilor!”

²⁹ Tulburarea a cuprins cetatea și toți au năvălit la teatru, târând cu ei pe macedonenii Gaius și Aristarh, însoțitorii lui Paul în călătorie.

³⁰ Paul voia să vină în fața poporului, dar discipolii nu l-au lăsat.

³¹ Chiar și unii dintre mai marii provinciei, care îi erau prieteni, au trimis să-l convingă să nu se prezinte la teatru.

³² Între timp, [acolo] unii strigau una, alții alta, într-atât era de învâlmășită adunarea, și cei mai mulți nici nu știau pentru ce se adunaseră.

³³ Unii din mulțime l-au convins pe Alexandru, pe care iudeii îl împingeau înainte, [să ia cuvântul]. Atunci, Alexandru a făcut semn cu mâna că vrea să țină un discurs de apărare în fața poporului.

³⁴ Dar ei, când și-au dat seama că este iudeu, au izbucnit într-un singur glas și au strigat aproape două ore: „Mare este Artemis a efesenilor”.

³⁵ În sfârșit, scribul orașului, liniștind mulțimea, a spus: „Bărbați efesen, oare este cineva dintre oameni care să nu știe că cetatea efesenilor este păstrătoarea templului mării Artemis și a chipului ei căzut din cer?

³⁶ Așadar, dacă nimeni nu poate nega acestea, e necesar să vă liniștiți și să nu faceți nimic în pripă.

³⁷ I-ați adus aici pe oamenii aceștia care nu sunt nici profanatori ai templului, nici nu au rostit blasfemii față de zeița noastră.

³⁸ Deci, dacă Demetrios și meșterii care sunt cu el au vreun cuvânt împotriva cuiva, sunt zile de judecată și proconsuli: să-și prezinte fiecare acuzația.

³⁹ Iar dacă mai aveți altă cerere, se va rezolva în adunarea legală.

⁴⁰ Astfel, din cauza zilei de azi, am putea fi învinuiți de răscoală, căci nu avem nici un motiv cu care să ne putem dezvinovăți de această manifestație”. După aceste cuvinte a dat drumul adunării.

20.

Călătoria lui Paul în Grecia

¹ După ce s-a potolit agitația, Paul i-a chemat pe discipoli, i-a încurajat și, luându-și rămas bun, a ieșit și a plecat spre Macedonia.

² Străbătând părțile acelea, i-a încurajat pe [discipolii de acolo] prin multe cuvinte și a ajuns în Grecia.

³ Acolo a rămas trei luni. Când era gata să se îmbarce spre Siria, iudeii i-au întins o cursă. Atunci el s-a hotărât să se întoarcă prin Macedonia.

⁴ L-au însoțit: Sopatros, [fiul] lui Piros din Bereea, Aristarh și Secundus din Tesalonic, Gaius din Derbe și Timotei, Tihic și Trofim din Asia.

⁵ Aceștia au mers înainte și ne-au așteptat la Troas.

⁶ Noi, după ce s-au împlinit zilele Azimelor, ne-am îmbarcat de la Filipi și, după cinci zile, am ajuns la ei, la Troas, unde am rămas șapte zile.

Paul învie un mort la Troas

⁷ În prima zi a săptămânii eram adunați ca să frângem pâinea. Paul, care avea să plece a doua zi, le vorbea. El și-a prelungit predica până la miezul nopții.

⁸ În camera de sus, unde eram adunați, erau destule torțe aprinse.

⁹ Un tânăr, cu numele Eutich, care stătea pe fereastră, a fost cuprins de un somn adânc în timp ce Paul continua să vorbească. Doborât de somn, a căzut de la al treilea etaj și a fost ridicat mort.

¹⁰ Atunci, Paul a coborât, s-a aplecat peste el și, luându-l în brațe, a spus: „Nu vă tulburați pentru că sufletul lui este în el”.

¹¹ A urcat din nou, a frânt pâinea și a mâncat, apoi a predicat până în zori. După aceea a plecat.

¹² Iar pe copil l-au dus viu, spre marea lor mângâiere.

Călătoria de la Troas la Milet

¹³ Iar noi, luând-o înainte cu corăbiile, am navigat spre Assos, de unde trebuia să-l luăm pe Paul, căci așa hotărâse, voind să meargă pe jos.

¹⁴ Când s-a întâlnit cu noi la Assos, luându-l cu noi, ne-am dus la Mitilene.

¹⁵ De acolo, ne-am imbarcat, iar a doua zi am ajuns în dreptul [insulei] Chios, iar în ziua următoare am sosit la Samos și o zi mai târziu am ajuns la Milet.

¹⁶ Paul se hotărâse să treacă pe lângă Efes, întrucât nu avea timp să întârzie în Asia. De fapt, se grăbea să ajungă la Ierusalim, dacă ar fi fost posibil, de ziua Rusaliilor.

Discursul lui Paul către prezbiterii din Efes

- ¹⁷ De la Milet a trimis la Efes ca să-i cheme pe prezbiterii Bisericii.
- ¹⁸ Când aceștia au ajuns la el, le-a zis: „Voi știți cum am fost cu voi tot timpul, din prima zi în care am coborât în Asia,
- ¹⁹ slujindu-l pe Dumnezeu cu toată umilința, [vărsând] lacrimi și suportând încercările pe care mi le-au cauzat cursele iudeilor;
- ²⁰ că nu m-am sustras de la nimic ca să vă vestesc cele folositoare și v-am învățat în public și prin case,
- ²¹ am dat mărturie înaintea iudeilor și a grecilor ca să se convertească la Dumnezeu și să creadă în Domnul nostru Isus.
- ²² Și iată că acum, împins de Duhul, mă duc la Ierusalim fără ca să știu ce mi se va întâmpla acolo,
- ²³ decât doar că Duhul Sfânt îmi mărturisește din cetate în cetate și-mi spune că mă așteaptă lanțuri și necazuri.
- ²⁴ Dar eu nu pun nici un preț pe viața mea, numai să duc la capăt alergarea mea și slujirea pe care am primit-o de la Domnul Isus, aceea de a da mărturie despre evanghelia harului lui Dumnezeu.
- ²⁵ Și acum, iată, eu știu că voi toți pe la care am trecut predicând evanghelia împărăției nu-mi veți mai vedea fața.
- ²⁶ De aceea, dau mărturie astăzi în fața voastră: eu sunt curat de sângele tuturor,
- ²⁷ căci nu m-am dat înapoi să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu.
- ²⁸ Vegheați asupra voastră și asupra întregii turme peste care Duhul Sfânt v-a pus supraveghetori ca să păstoriți Biserica lui Dumnezeu pe care și-a dobândit-o prin sângele propriului Fiu.
- ²⁹ Eu știu că după plecarea mea vor intra printre voi lupi hrăpăreți care nu vor cruța turma.
- ³⁰ Chiar și dintre voi se vor ridica oameni care vor spune cuvinte răstălmăcite ca să-i atragă pe discipoli după ei.
- ³¹ De aceea, vegheați și aduceți-vă aminte că, timp de trei ani, noaptea și ziua, nu am încetat să vă îndemn cu lacrimi pe fiecare dintre voi.

- ³² Iar acum vă încredințez lui Dumnezeu și cuvântului harului său, care are puterea să clădească și să dea moștenirea tuturor celor care au fost sfințiți.
- ³³ Nu am râvnit nici argintul, nici aurul, nici haina nimănui;
- ³⁴ dar voi știți că pentru trebuințele mele și ale celor care erau cu mine au slujit aceste mâini.
- ³⁵ V-am arătat în toate privințele că trudind astfel trebuie le veniți în ajutor celor slabi, amintindu-vă de cuvintele Domnului Isus. Căci el spunea: «Este mai mare fericire a da decât a primi»”.
- ³⁶ După ce a spus acestea, a îngenuncheat și s-a rugat împreună cu ei toți.
- ³⁷ Atunci toți au izbucnit în plâns, l-au îmbrățișat pe Paul și l-au sărutat.
- ³⁸ Erau întristați mai ales pentru cuvântul pe care li-l spusese că nu aveau să mai vadă fața lui. Apoi l-au însoțit până la corabie.

21.

Călătoria lui Paul la Ierusalim

- ¹ După ce am ridicat ancora și ne-am imbarcat, am mers de-a dreptul la Cos, a doua zi la Rodos și de acolo la Patara.
- ² Găsind o corabie care se îndrepta spre Fenicia, ne-am urcat și am ridicat ancora.
- ³ Zărind apoi Ciprul, l-am lăsat la stânga și am navigat spre Siria. Am coborât la Tir, căci acolo trebuia corabia să-și lase încărcătura.
- ⁴ Găsindu-i pe discipoli, am rămas la ei șapte zile. Aceștia, inspirați de Duhul, îi spuneau lui Paul să nu urce la Ierusalim.
- ⁵ Când s-au împlinit zilele, am ieșit și am plecat, iar ei toți, cu femeile și copiii, ne-au petrecut până în afara cetății. Îngenunchind pe țărm, ne-am rugat.
- ⁶ Apoi ne-am luat rămas bun unii de la alții, ne-am urcat în corabie, iar ei s-au întors acasă.

- ⁷ După ce am terminat călătoria pe mare, am plecat de la Tir la Ptolemais. I-am salutat pe frați și am rămas o zi la ei.
- ⁸ A doua zi, am ieșit și am venit la Cezareea. Am intrat în casa lui Filip evangelistul, care era unul dintre cei șapte, și am rămas la el.
- ⁹ El avea patru fiice fecioare care profeteau.
- ¹⁰ După ce am stat acolo mai multe zile, a coborât din Iudeea un profet cu numele de Agabos.
- ¹¹ Intrând la noi și luând cingătoarea lui Paul, s-a legat la picioare și la mâini și a zis: „Așa spune Duhul Sfânt: așa îl vor lega iudeii la Ierusalim pe bărbatul căruia îi aparține cingătoarea aceasta și îl vor da pe mâinile păgânilor”.
- ¹² Când am auzit acestea noi și cei care erau acolo, l-am rugat să nu urce la Ierusalim.
- ¹³ Atunci Paul a răspuns: „Ce faceți? De ce plângeți de-mi sfâșiați inima? Eu sunt gata nu numai să fiu legat, ci chiar să mor la Ierusalim pentru numele Domnului Isus”.
- ¹⁴ Nereușind să-l convingem, ne-am liniștit zicând: „Să se împlinească voința Domnului!”

IX. CAPTIVITATEA LUI PAUL LA IERUSALIM ȘI CEZAREEA

Sosirea lui Paul la Ierusalim

- ¹⁵ Iar după aceste zile, ne-am pregătit și am urcat la Ierusalim.
- ¹⁶ Au venit cu noi și unii dintre discipolii de la Cezareea, care ne-au dus să locuim ca oaspeți la un oarecare Mnason din Cipru, un discipol vechi.
- ¹⁷ Când am ajuns la Ierusalim, frații ne-au primit cu bucurie.

- ¹⁸ În ziua următoare, Paul a intrat împreună cu noi la Iacob și toți prezbiterii erau de față.
- ¹⁹ După ce i-a salutat, le-a explicat cu de-amănuntul tot ce a făcut Dumnezeu printre păgâni prin slujirea lui.
- ²⁰ După ce l-au ascultat, îl glorificau pe Dumnezeu, spunând: „Vezi, frate, câte mii de iudei au crezut și sunt zeloși față de Lege.
- ²¹ Dar ei au aflat despre tine că-i înveți pe toți iudeii care trăiesc între păgâni să se lepede de Moise, spunându-le să nu circumcidă copiii și să nu mai umble după obiceiuri.
- ²² Deci, ce este [de făcut]? Desigur, vor auzi că ai venit.
- ²³ Așadar, fă ceea ce-ți spunem. Sunt aici patru bărbați care au făcut un jurământ.
- ²⁴ Ia-i cu tine și împlinește cu ei purificarea și plătește pentru ei ca să-și radă capul. Astfel, toți vor ști că nu este adevărat ceea ce au auzit despre tine, ci urmezi și tu întocmai și păstrezi Legea.
- ²⁵ Referitor la păgânii care au crezut, noi le-am trimis o scrisoare, judecând pentru ei să se ferească de carnea jertfită idolilor, de sânge, de carne sufocată și de desfrânare”.
- ²⁶ Atunci Paul i-a luat cu sine pe bărbații aceia și în ziua următoare a făcut purificarea împreună cu ei. Apoi a intrat în templu ca să anunțe împlinirea zilelor purificării și când se va aduce jertfa pentru fiecare dintre ei.

Arestarea lui Paul în templu

- ²⁷ Când erau pe sfârșite cele șapte zile, iudeii din Asia, văzându-l în templu, au instigat tot poporul, au pus mâinile pe el
- ²⁸ și au strigat: „Bărbați israeliți, ajutor! Acesta este omul care îi învață pe toți pretutindeni împotriva poporului, a Legii și a locului acestuia. Ba chiar a introdus și greci în templu și a profanat acest loc sfânt”.
- ²⁹ De fapt, îl văzuseră cu el în cetate pe Trofim din Efes și își închipuiau că Paul l-a adus în templu.
- ³⁰ Toată cetatea s-a pus în mișcare, iar lumea alerga din toate părțile. Prinzându-l pe Paul, l-au târât afară din templu, iar ușile au fost

încuiate imediat.

³¹ În timp ce căutau să-l ucidă, a ajuns vestea până la tribunul cohorței că întreg Ierusalimul era tulburat.

³² Luând în grabă soldați și centurioni, a coborât în fugă la ei. Când l-au văzut pe tribun și pe soldați, au încetat să-l lovească pe Paul.

³³ Atunci, tribunul s-a apropiat, l-a arestat și a poruncit să fie legat cu două lanțuri, apoi a cercetat cine este și ce a făcut.

³⁴ Dar unii din mulțime strigau una, alții alta. Deoarece nu a putut să afle adevărul din cauza învălmășelii, a poruncit să fie dus în fortăreață.

³⁵ Când a ajuns la trepte, a trebuit să fie dus de soldați din cauza violenței mulțimii,

³⁶ căci multă venea în urmă și striga: „La moarte cu el!”.

³⁷ Când era pe punctul de a fi dus în fortăreață, Paul i-a spus tribunului: „Îmi este permis să spun ceva?” El i-a zis: „Știi grecește?”

³⁸ Atunci nu ești tu egipteanul care, acum câteva zile, a organizat o revoltă și a scos în pustiu patru mii de ucigași?”

³⁹ Dar Paul i-a zis: „Eu sunt iudeu din Tarsul Ciliciei, cetățean dintr-o cetate care nu este fără faimă. Te rog, permite-mi să vorbesc poporului”.

⁴⁰ Când acesta i-a permis, Paul, stând în picioare pe trepte, a făcut cu mâna semn poporului. S-a făcut o mare liniște. Atunci el le-a vorbit în limba ebraică, zicând:

22.

Discursul lui Paul înaintea evreilor

¹ „Voi, frați și părinți, ascultați acum cuvântul de apărare pe care [vi-l adresez]”.

² Când au auzit ei că le vorbește în limba ebraică, au făcut și mai mare liniște. Atunci el a zis:

- ³ „Eu sunt bărbat iudeu, născut în Tarsul Ciliciei, dar crescut în cetatea aceasta la picioarele lui Gamaliel, educat cu strictețe după legea părinților, devenind zelos pentru Dumnezeu așa cum sunteți voi toți astăzi.
- ⁴ Am persecutat calea aceasta până la moarte, legând și aruncând în închisoare bărbați și femei,
- ⁵ așa cum dă mărturie și marele preot și sfatul bătrânilor de la care am primit scrisori către frații din Damasc. Mergeam ca să-i aduc legați pe cei de acolo la Ierusalim, ca să fie pedepsiți.
- ⁶ Dar, în timp ce mergeam și mă apropiam de Damasc, pe la amiază, deodată o lumină mare din ceruri m-a învăluit ca un fulger.
- ⁷ Am căzut la pământ și am auzit un glas care-mi spunea: «Saul, Saul, de ce mă persecuți?»
- ⁸ Atunci eu am răspuns: «Cine ești, Doamne?» El mi-a zis: «Eu sunt Isus Nazarineanul pe care tu îl persecuți».
- ⁹ Cei care erau cu mine au văzut lumina, dar nu au auzit glasul care-mi vorbea.
- ¹⁰ Eu i-am zis: «Ce să fac, Doamne?» Atunci Domnul mi-a spus: «Ridică-te și du-te la Damasc. Acolo ți se va spune tot ceea ce a fost hotărât să faci».
- ¹¹ Dar, pentru că nu puteam vedea din cauza strălucirii acelei lumini, cei care erau cu mine m-au dus de mână și am ajuns la Damasc.
- ¹² Un oarecare Anania, bărbat evlavios, [credincios] Legii, stimat de toți iudeii care locuiesc acolo,
- ¹³ a venit la mine și, stând [înaintea mea], mi-a zis: «Frate Saul, recapătă-ți vederea!» Iar eu chiar în clipa aceea, l-am putut vedea.
- ¹⁴ Atunci el mi-a zis: «Dumnezeul părinților noștri te-a ales de mai înainte ca să cunoști voința lui, să-l vezi pe Cel Drept și să auzi glas din gura lui,
- ¹⁵ căci vei fi martorul lui înaintea tuturor oamenilor despre cele ce ai văzut și auzit.
- ¹⁶ Și acum de ce întârzi? Ridică-te, botează-te și spală-ți păcatele, invocând numele lui».
- ¹⁷ Când m-am întors la Ierusalim și mă rugam în templu, mi s-a întâmplat [să fiu răpit] în extaz
- ¹⁸ și să-l văd pe el care-mi zicea: «Grăbește-te și ieși repede din Ierusalim pentru că nu vor primi mărturia despre mine».
- ¹⁹ Eu i-am zis: «Doamne, sunt conștient că eu îi aruncam în închisoare și-i legam prin sinagogi pe cei care cred în tine,

²⁰ iar când era vărsat sângele lui Ștefan, martirul tău, eram și eu acolo, aprobând și păzind hainele celor care îl ucideau».

²¹ Atunci el mi-a zis: «Mergi, pentru că vreau să te trimit departe, între păgâni»”.

Paul se declară cetățean roman

²² Până la cuvântul acesta l-au ascultat. Dar unii dintre ei au început să strige: „Să piară de pe pământ unul ca acesta, căci nu este vrednic să trăiască!”

²³ Și, strigând, își sfășiau hainele și aruncau praf în aer.

²⁴ Atunci tribunul a poruncit să fie dus în fortăreață și să fie interogat sub lovituri de bici, ca să afle pentru ce motiv strigau astfel împotriva lui.

²⁵ În timp ce îl legau, Paul i-a spus centurionului care stătea acolo: „Vă este permis să biciuiți un cetățean roman care n-a fost judecat?”

²⁶ Când a auzit acestea, centurionul a mers la tribun și i-a dat de știre, spunând: „Ce ai de gând să faci? Acest om este [cetățean] roman”.

²⁷ Tribunul s-a apropiat și i-a zis: „Spune-mi, ești roman?” El a răspuns: „Da”.

²⁸ Atunci tribunul i-a zis: „Eu am cumpărat cetățenia aceasta cu mare preț”. Dar Paul i-a spus: „Eu o am prin naștere”.

²⁹ Și, îndată, cei care trebuiau să-l interogheze s-au îndepărtat, iar tribunul s-a speriat, aflând că este roman, iar el îl legase.

Paul înaintea Sinedriului

³⁰ În ziua următoare, voind să știe cu exactitate din ce cauză era acuzat de iudei, l-a dezlegat și a poruncit să se întrunească arhierii și tot Sinedriul. Apoi l-a dus pe Paul și l-a pus înaintea lor.

23.

¹ Atunci Paul, îndreptându-și privirea spre Sinedriu, a zis: „Fraților, eu m-am purtat cu conștiința curată înaintea lui Dumnezeu până în ziua aceasta”.

² Dar marele preot Anania le-a poruncit celor care stăteau lângă el să-l bate peste gură.

³ Atunci Paul i-a zis: „Te va bate Dumnezeu pe tine, perete vărui! Tu șezi ca să mă judeci după Lege și poruncești, împotriva Legii, să fiu lovit!”

⁴ Cei care erau de față i-au spus: „Pe marele preot al lui Dumnezeu îl insulti?”

⁵ Dar Paul a zis: „Fraților, nu știam că este mare preot, căci este scris *să nu-l vorbești de rău pe conducătorul poporului tău*”.

⁶ Știind că o parte dintre ei sunt saducei, iar cealaltă parte farisei, Paul a strigat în Sinedriu: „Fraților, eu sunt fariseu, fiu de farisei. Eu sunt judecat pentru speranța în învierea morților”.

⁷ Îndată ce a spus aceasta, s-a iscat o neînțelegere între saducei și farisei, iar adunarea s-a dezbinat,

⁸ căci saduceii spun că nu este înviere, nici înger și nici duh, pe când fariseii mărturisesc și una și alta.

⁹ S-a făcut atunci mare zarvă, iar unii dintre cărturarii din partea fariseilor s-au ridicat și au protestat cu vehemență, zicând: „Nu găsim nimic rău în omul acesta. Dacă i-a vorbit cumva vreun duh sau înger?”

¹⁰ Fiindcă cearta se întetea, iar tribunul se temea că Paul ar putea fi sfâșiat de ei, a dat ordin ca o grupă de soldați să coboare, să-l ia din mijlocul lor și să-l aducă în fortăreață.

¹¹ În noaptea următoare, i-a apărut Domnul și i-a zis: „Curaj! Așa cum ai dat mărturie pentru mine la Ierusalim, tot așa trebuie să dai mărturie și la Roma”.

Complotul iudeilor împotriva lui Paul

- ¹² Când s-a făcut ziuă, iudeii au organizat un complot și s-au legat cu blestem să nu mănânce și să nu bea până nu-l vor fi ucis pe Paul.
- ¹³ Erau mai bine de patruzeci cei care au făcut această conspirație.
- ¹⁴ Ei au mers la arhierei și la bătrâni și au zis: „Ne-am legat cu blestem să nu gustăm nimic până nu-l vom ucide pe Paul.
- ¹⁵ Așadar, voi, împreună cu Sinedriul, înduplecați-l pe tribun ca să-l aducă la voi ca și cum ați avea de gând să cercetați mai cu strictețe cazul lui. Noi suntem gata să-l ucidem înainte de a ajunge”.
- ¹⁶ Auzind de complot, fiul surorii lui Paul s-a dus și a intrat în fortăreață ca să-l anunțe pe Paul.
- ¹⁷ Paul l-a chemat pe unul dintre centurioni și i-a zis: „Du-l pe acest tânăr la tribun pentru că are să-i spună ceva”.
- ¹⁸ Așadar, luându-l, l-a dus la tribun și i-a zis: „Deținutul Paul m-a chemat și m-a rugat să-l aduc la tine pe acest tinerel întrucât are să-ți spună ceva”.
- ¹⁹ Tribunul l-a luat de mână și, retrăgându-se deoparte, l-a întrebat: „Ce ai să-mi dai de știre?”
- ²⁰ Acesta i-a zis: „Iudeii s-au înțeles să te roage ca mâine să-l duci pe Paul la Sinedriu ca și cum ar avea de gând să cerceteze mai amănunțit cazul lui.
- ²¹ Dar tu să nu-i crezi, căci mai bine de patruzeci de-ai lor s-au legat cu blestem să nu mănânce și să nu bea până nu-l vor ucide.
- ²² Atunci tribunul l-a lăsat pe tânăr să plece, poruncindu-i: „Să nu spui nimănui că mi-ai dezvăluit acestea”.

Paul este dus la Cezareea

- ²³ După aceea, a chemat doi dintre centurioni și le-a zis: „Pregătiți două sute de soldați, șaptezeci de călăreți și două sute de lăncieri ca să meargă până la Cezareea la ceasul al treilea din noapte.
- ²⁴ Să fie câțiva cai ca să-l urce pe Paul și să-l ducă în siguranță la guvernatorul Felix”.
- ²⁵ I-a scris și o scrisoare, care avea următorul conținut:
- ²⁶ „Claudiu Lisias, preabunului guvernator Felix. Sănătate!
- ²⁷ Pe bărbatul acesta, prins de iudei și gata să fie ucis de ei, l-am scos intervenind cu armata, știind că este roman.
- ²⁸ Am voit să aflu cauza pentru care îl acuzau și l-am dus la Sinedriul lor.
- ²⁹ Am aflat că era acuzat de lucruri referitoare la Legea lor, dar nu are nici o vină care să merite moartea sau lanțurile.
- ³⁰ Aflând eu că se organizase un complot împotriva acestui bărbat, l-am trimis imediat la tine, iar celor care îl acuzau le-am recomandat să spună înaintea ta ce au împotriva lui”.
- ³¹ Așadar, soldații, executând ordinul, l-au luat pe Paul și l-au dus în timpul nopții la Antipatrida.
- ³² A doua zi, i-au lăsat pe călăreți să-și continue drumul cu el, iar ei s-au întors la fortăreață.
- ³³ [Călăreții] au intrat în Cezareea, i-au înmănat guvernatorului scrisoarea și i l-au prezentat pe Paul.
- ³⁴ După ce a citit [scrisoarea], l-a întrebat din ce provincie este și, aflând că este din Cilicia,
- ³⁵ i-a spus: „Te voi asculta când vor veni acuzatorii tăi”. Apoi a poruncit să fie închis în pretoriul lui Irod.

24.

Iudeii îl acuză pe Paul în fața lui Felix

- ¹ După cinci zile, a coborât marele preot Anania, împreună cu unii bătrâni și cu un retor, numit Tertulus, și s-au înfățișat la procurator, [acuzându-l] pe Paul.

- ² Chemându-l, Tertulus a început să-l acuze, spunând: „Datorită ție ne bucurăm de multă pace și datorită grijii tale s-au îmbunătățit multe pentru poporul acesta.
- ³ Noi mărturisim aceasta în orice mod și pretutindeni cu toată recunoștința, preabunule Felix.
- ⁴ Dar ca să nu te rețin prea mult, te rog, în bunătatea ta, să ne ascuți câteva momente.
- ⁵ Ne-am dat seama că omul acesta este ca o ciumă, căci stârnește răzvrătiri printre toți iudeii din toată lumea, fiind capul ereziei nazarinenilor.
- ⁶ A încercat chiar să profaneze templul, dar noi l-am prins.
- ⁷
- ⁸ Tu însuși, interogându-l, vei putea afla toate aceste lucruri de care îl acuzăm noi”.
- ⁹ I s-au alăturat și iudeii, susținând că așa este.

Discursul de apărare al lui Paul

- ¹⁰ Când guvernatorul i-a făcut semn să vorbească, Paul a răspuns: „Fiindcă știu că de mulți ani ești judecătorul acestui popor, mă voi apăra cu încredere.
- ¹¹ Cum ai putut afla, nu sunt mai mult de douăsprezece zile de când am urcat la Ierusalim să mă prosternez.
- ¹² Și nici în templu, nici în sinagogi, nici într-o cetate nu m-au găsit certându-mă sau provocând răscularea mulțimii.
- ¹³ De fapt, nici n-ar putea să-ți dovedească lucrurile de care mă acuză acum.
- ¹⁴ Totuși îți mărturisesc că îl cinstesc pe Dumnezeuul părinților după calea pe care ei o numesc erezie, crezând tot ceea ce este scris în Lege și în Profeti,
- ¹⁵ având aceeași speranță în Dumnezeu, pe care o au și ei, că va fi o înviere a celor drepti și a celor nedrepti.

- ¹⁶ De aceea, mă străduiesc să am întotdeauna o conștiință fără vină înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor.
- ¹⁷ După mai mulți ani, am venit să aduc ajutoare neamului meu și [să ofer] sacrificii.
- ¹⁸ În timp ce făceam aceasta, nu în mijlocul mulțimii și nici în zarvă, m-au găsit purificat în templu
- ¹⁹ câțiva iudei din Asia. Aceștia ar fi trebuit să vină la tine și să mă acuze dacă ar fi avut ceva împotriva mea,
- ²⁰ sau să spună ei înșiși dacă au găsit vreo nelegiuire când am stat în fața Sinedriului,
- ²¹ în afară de acest singur cuvânt pe care l-am strigat în timp ce stăteam înaintea lor: «Pentru învierea morților sunt eu astăzi judecat înaintea voastră»”.

Paul este întemnițat la Cezareea

- ²² Felix, care cunoștea amănunțit calea, i-a amânat spunând: „Când va coborî tribunul Lisias, voi lua o hotărâre în privința cazului vostru”.
- ²³ A poruncit centurionului ca [Paul] să păzit, dar să aibă libertate și să nu fie împiedicat nimeni dintre ai lui ca să-i slujească.
- ²⁴ După câteva zile, a venit Felix cu soția lui, Drusila, care era evreică. L-a chemat pe Paul și l-a ascultat vorbind despre credința în Isus Cristos.
- ²⁵ Dar, pe când vorbea el despre dreptate, despre înfrânare și despre judecata viitoare, Felix a fost cuprins de frică și i-a răspuns: „Acum du-te! Te voi mai chema când voi avea timp”.
- ²⁶ El spera, totodată, că va obține bani de la Paul. De aceea îl chema deseori ca să stea de vorbă cu el.
- ²⁷ După ce s-au împlinit doi ani, lui Felix i-a urmat Porcius Festus. Felix, care voia să facă pe placul iudeilor, l-a lăsat pe Paul în închisoare.

Paul cere să fie judecat de împăratul roman

- ¹ După ce Festus a luat în stăpânire provincia lui, la trei zile a urcat de la Cezareea la Ierusalim.
- ² Arhiereii și mai marii iudeilor s-au înfățișat înaintea lui, acuzându-l pe Paul. Și îl rugau,
- ³ cerându-i un favor pentru ei, ca să-l trimită la Ierusalim. De fapt, ei pregăteau o cursă ca să-l ucidă pe drum.
- ⁴ Dar Festus a răspuns că Paul era păzit Cezareea și că el avea de gând să meargă acolo nu peste mult timp.
- ⁵ Așadar, le-a zis: „Aceia dintre voi au competență să coboare împreună cu mine și să-l acuze dacă este ceva nepotrivit în omul [acesta]!”.
- ⁶ A rămas la ei nu mai mult de opt sau zece zile, apoi, coborând la Cezareea, a doua zi, s-a așezat pe tronul de judecată și a poruncit să fie adus Paul.
- ⁷ Când a ajuns Paul, iudeii veniți din Ierusalim l-au înconjurat, aducând împotriva lui multe acuze grave, pe care însă nu le puteau dovedi.
- ⁸ Atunci Paul a început să se apere: „Nu am păcătuît cu nimic nici împotriva Legii iudeilor, nici împotriva templului și nici împotriva Cezarului?”.
- ⁹ Festus, voind să facă plăcere iudeilor, i-a răspuns lui Paul: „Vrei să urci la Ierusalim și să fii judecat acolo, în prezența mea?”
- ¹⁰ Dar Paul i-a zis: „Eu stau înaintea tribunalului Cezarului. În fața lui trebuie să fiu judecat. Pe iudei nu i-am nedreptățit cu nimic, așa cum știi tu foarte bine.
- ¹¹ Dacă totuși am făcut vreo nedreptate sau vreo faptă care să merite moartea, nu mă dau înapoi de la moarte. Dar dacă nimic din cele de care mă acuză aceștia [nu este adevărat], nimeni nu mă poate da pe mâna lor. Fac apel la cezar!”
- ¹² Atunci Festus, după ce s-a sfătuit cu consiliul, a răspuns: „Ai făcut apel la cezar, la cezar vei merge!”

Paul este prezentat regelui Agripa

- ¹³ După ce au trecut câteva zile, regele Agripa și Berenice au coborât la Cezareea ca să-l salute pe Festus.
- ¹⁴ Întrucât au rămas acolo mai multe zile, Festus i-a vorbit regelui despre cazul lui Paul, zicând: „Se află aici un bărbat lăsat în închisoare de Felix.
- ¹⁵ Pe când eram la Ierusalim, s-au înfățișat arhierii și bătrânii iudeilor cerând condamnarea lui.
- ¹⁶ Acestora le-am răspuns că nu este obiceiul la romani să predea un om acuzat mai înainte de a fi fost pus față în față cu acuzatorii săi și înainte de a i se fi dat posibilitatea să se apere de învinuire.
- ¹⁷ Deci s-au adunat aici, iar eu a doua zi, fără întârziere, m-am așezat pe tronul [de judecată] și am poruncit să fie adus omul.
- ¹⁸ Acuzatorii care erau de față nu au adus împotriva lui nici o învinuire de vreunul dintre relele pe care le bănuiam eu.
- ¹⁹ Aveau cu el niște neînțelegeri cu privire la religia lor și cu privire la un oarecare Isus mort, dar Paul pretindea că acesta este viu.
- ²⁰ Fiind eu nedumerit, am spus dacă nu ar vrea să meargă la Ierusalim și să fie judecat acolo despre acestea.
- ²¹ Dar, pentru că Paul a făcut apel, [voind] fie păzit până la decizia maiestății sale, am poruncit ca el să fie păzit până când îl voi trimite la cezar”.
- ²² Atunci Agripa i-a spus lui Festus: „Aș vrea și eu să-l ascult pe omul acesta”. El i-a zis: „Mâine îl vei auzi”.
- ²³ Așadar, în ziua următoare, Agripa și Berenice au venit cu mare alai și au intrat în sala de audiențe, împreună cu tribunul și cu oamenii cei mai de vază ai cetății. Festus a poruncit să fie adus Paul.
- ²⁴ Apoi Festus a zis: „Rege Agripa și voi toți care sunteți aici împreună cu noi, priviți-l pe acesta pentru care toată mulțimea iudeilor, atât la Ierusalim, cât și aici, m-a asaltat strigând că el nu mai trebuie să trăiască.
- ²⁵ Dar eu am constatat că el nu a făcut nimic ce să merite moartea, însă, pentru că el a făcut apel la maiestatea sa, am judecat să-l trimit.

²⁶ Nu am nimic sigur de scris stăpânului despre el. De aceea l-am adus înaintea ta, rege Agripa, pentru ca, după acest interogatoriu, să am ce scrie,

²⁷ căci mi se pare absurd să trimit un deținut fără a arăta care sunt învinuirile care sunt indicate”.

26.

Discursul lui Paul înaintea lui Agripa

¹ Agripa i-a zis lui Paul: „Îți este permis să te aperi”. Atunci Paul, întinzându-și mâna, și-a început apărarea:

² „Mă consider fericit, o, rege Agripa, că astăzi, înaintea ta, mă pot apăra de toate acuzele pe care mi le aduc iudeii,

³ mai ales că tu ești un bun cunoscător al tuturor tradițiilor și neînțelegerilor iudeilor. De aceea, te rog să mă ascuți cu răbdare.

⁴ Așadar, toți iudeii cunosc viața mea încă din tinerețe, căci de la început am trăit în mijlocul neamului meu, ba chiar la Ierusalim.

⁵ Ei mă cunosc de mult timp și, dacă vor, pot să dea mărturie că am trăit ca fariseu în gruparea cea mai strictă a religiei noastre.

⁶ Și acum sunt judecat aici pentru speranța în promisiunea făcută de Dumnezeu părinților noștri,

la care cele douăsprezece triburi ale noastre speră să ajungă, aducând cu stăruință cult [lui Dumnezeu], noaptea și ziua. Pentru această speranță sunt eu acuzat de iudei, o, rege.

⁸ De ce este pentru voi de necrezut că Dumnezeu învie morții?

⁹ Chiar și eu credeam că trebuie să fac multe împotriva numelui lui Isus Nazarineanul,

¹⁰ ceea ce am și făcut în Ierusalim: am târât pe mulți dintre sfinți în închisori, primind împuternicire de la arhierei, iar când erau uciși, îmi dădeam încuviințarea împotriva lor.

¹¹ Prin toate sinagogile, de multe ori îi pedepseam aducând blasfemii și, cuprins de furie, îi persecutam până și prin cetățile din afară.

¹² În acest scop mă duceam la Damasc cu împuternicirea și permisiunea arhiereilor.

- ¹³ Pe la amiază, am văzut pe drum, o, rege, o lumină din cer, mai strălucitoare decât soarele, care m-a învăluit pe mine și pe cei care mă însoțeau.
- ¹⁴ Noi toți am căzut la pământ, iar eu am auzit o voce care-mi spunea în limba ebraică: «Saul, Saul, de ce mă persecuți? Greu este pentru tine să dai cu călcâiul în țepușă».
- ¹⁵ Iar eu am zis: «Cine ești tu, Doamne?» Domnul mi-a răspuns: «Eu sunt Isus, pe care tu îl persecuți.
- ¹⁶ Dar ridică-te și stai pe picioarele tale. Pentru aceasta m-am arătat ție ca să te pun deoparte ca slujitor și martor al celor pe care le-ai văzut și al celor care ți se vor face văzute.
- ¹⁷ Eu te voi salva de acest popor și de păgânii la care te trimit
- ¹⁸ ca să le deschizi ochii, să-i întorci de la întuneric la lumină și de sub puterea Satanei la Dumnezeu, ca să primească iertarea păcatelor și moștenirea împreună cu cei sfințiți prin credința în mine».
- ¹⁹ De atunci, o, rege Agripa, nu am fost neascultător față de viziunea cerească
- ²⁰ ci, mai întâi celor din Damasc și din Ierusalim, apoi în tot ținutul Iudeii și păgânilor, le-am vestit convertirea și întoarcerea la Dumnezeu, [cerându-le] să facă fapte vrednice de această convertire.
- ²¹ Din această cauză, iudeii au pus mâna pe mine când eram în templu și au încercat să mă omoare.
- ²² Dar, primind ajutor de la Dumnezeu, până în ziua de astăzi stau ca martor înaintea celor mici și a celor mari fără să spun ceva în afara celor pe care le-au spus profeții și Moise că se vor împlini,
- ²³ și anume: Cristos va suferi și, înviind primul din morți, va vesti poporului și păgânilor lumina”.

Paul îl cheamă pe Agripa la credință

- ²⁴ Pe când se apăra el astfel, Festus a zis cu glas puternic: „Ai înnebunit, Paul. De prea multă învățătură ți-ai pierdut mințile”.

- ²⁵ Dar Paul i-a răspuns: „N-am înnebunit, preabunule Festus, ci vorbesc cuvinte de adevăr și înțelepciune.
- ²⁶ Regele este conștient de aceste lucruri și de aceea îi vorbesc cu îndrăzneală, căci sunt convins că nu-i scapă nimic pentru că lucrul acesta nu s-a petrecut într-un ungher.
- ²⁷ Crezi în profeți, rege Agripa? Știi că tu crezi”.
- ²⁸ Dar Agripa i-a zis lui Paul: „Încă puțin și mă convingeai să mă fac creștin”.
- ²⁹ Atunci Paul [i-a răspuns]: „Mă rog Domnului ca, mai degrabă sau mai târziu, nu numai tu, ci și toți aceștia care mă ascultă astăzi să devină așa cum sunt eu, în afară de lanțurile acestea”.
- ³⁰ Atunci s-a ridicat regele, guvernatorul, Berenice și cei care stăteau cu ei.
- ³¹ Și plecând, spuneau între ei: „Omul acesta n-a făcut nimic vrednic de moarte sau de lanțuri”.
- ³² Iar Agripa i-a spus lui Festus: „Acest om ar fi putut fi eliberat, dacă n-ar fi făcut apel la cezar”.

X. CĂLĂTORIA LUI PAUL SPRE ROMA

27.

Plecarea spre Italia

- ¹ Când s-a hotărât să plecăm cu corabia spre Italia, l-au încredințat pe Paul și pe alți câțiva deținuți centurionului cohorței Augusta, al cărui nume era Iulius.
- ² Ne-am urcat într-o corabie, care era din Adramitium și avea să navigheze spre coastele Asiei, și am plecat. Era cu noi și Aristarh, un macedonean din Tesalonic.

- ³ În ziua următoare ne-am oprit la Sidon. Iulius, care era binevoitor față de Paul, i-a permis să meargă la prieteni și să primească îngrijiri.
- ⁴ Îmbarcându-ne, am navigat de acolo pe lângă Cipru, pentru că vânturile erau împotriva.
- ⁵ Străbătând apoi largul mării de lângă Cilicia și Pamfilia, am ajuns la Mira, în Licia.
- ⁶ Centurionul a găsit acolo o corabie alexandrină care naviga spre Italia și ne-a imbarcat în ea.

Furtuna și naufragiul

- ⁷ Timp de mai multe zile, am navigat foarte încet și am ajuns cu greu la Cnidos. Deoarece vântul nu ne-a permis să acostăm, am navigat de-a lungul Cretei spre Salmona.
- ⁸ Cu greu am înconjurat-o și am ajuns la un loc numit „Porturi Bune”, de care este aproape cetatea Lasea.
- ⁹ Trecuse destul timp și călătoria pe mare devenise periculoasă întrucât trecuse și postul. Paul i-a avertizat, zicând:
- ¹⁰ „Bărbați, văd că această călătorie pe mare nu va fi fără pericol și multă pagubă nu numai pentru încărcătură și corabie, ci și pentru viețile noastre”.
- ¹¹ Centurionul avea mai multă încredere în timonier și căpitan, decât în cuvintele lui Paul.
- ¹² Deoarece portul nu era potrivit pentru iernat, cei mai mulți au fost de părere să plece de acolo și, dacă ar fi posibil, să ajungă să ierneze la Fenix, un port din Creta, orientat spre vântul de sud-vest și cel de nord-vest
- ¹³ Când a început să sufle vântul din sud, ei au crezut că își pot realiza planul; au ridicat ancora și au început să navigheze pe lângă Creta.
- ¹⁴ Dar, nu după mult timp, dinspre insulă, s-a dezlănțuit un uragan numit Euraquilon.
- ¹⁵ Corabia a fost smulsă și nu s-a putut opune vântului. Atunci noi ne-am lăsat în voia valurilor.

- ¹⁶ Trecând pe lângă o insulă numită Cauda, cu greu am reușit să stăpânim barca.
- ¹⁷ După ce au ridicat-o, folosindu-se de frânghii, au înfășurat corabia și, temându-se să nu nimerească în Syrte, au coborât ancora plutitoare. Astfel, erau purtați [de valuri].
- ¹⁸ În ziua următoare, fiind puternic izbiți de vânt, au aruncat încărcătura,
- ¹⁹ iar a treia zi, cu mâinile lor au aruncat uneltele corabiei.
- ²⁰ Nici soarele, nici stelele nu mai străluciseră de multe zile, iar vântul nu slăbea deloc, astfel încât de-acum se spulberase toată speranța că ne vom salva.
- ²¹ De mai mult timp nu mai mâncaseră. Atunci Paul, stând în mijlocul lor, le-a zis: „Bărbați, trebuia să mă fi ascultat și să nu fi plecat din Creta; am fi fost cruțați de acest pericol și de această pagubă.
- ²² Acum vă îndemn să aveți curaj, căci nici unul dintre voi nu-și va pierde viața, doar corabia [va fi distrusă].
- ²³ Căci, în noaptea aceasta, un înger al Dumnezeului, căruia îi aparțin și căruia îi aduc cult, mi-a apărut
- ²⁴ și mi-a zis «Nu te teme, Paul! Tu trebuie să apari în fața cezarului. Și iată că Dumnezeu ți i-a dăruit pe toți cei care navighează cu tine».
- ²⁵ De aceea, bărbați, să aveți curaj, căci eu cred în Dumnezeu că va fi așa cum mi s-a spus de mai înainte.
- ²⁶ Dar trebuie să eșuăm pe o insulă”.
- ²⁷ Era a paisprezecea noapte, iar noi eram purtați încioace și-ncolo pe Adriatica. Spre miezul nopții, marinarii și-au dat seama că ne apropiem de uscat.
- ²⁸ Măsurând adâncimea, au găsit douăzeci de stânjeni, apoi, îndepărtându-se puțin, au măsurat din nou adâncimea și au găsit cincisprezece stânjeni.
- ²⁹ Temându-se să nu dea peste stânci, au aruncat patru ancore de la partea din urmă a corabiei și se rugau să se facă zi.
- ³⁰ Deoarece marinarii căutau să fugă din corabie și să lase barca în mare, sub pretextul că vor să arunce ancora în partea din față a corabiei,

- ³¹ Paul le-a zis centurionului și soldaților: „Dacă aceștia nu rămân în corabie, nu puteți să vă salvați”.
- ³² Atunci soldații au tăiat frânghiile bărcii și au lăsat-o să cadă.
- ³³ Înainte de a se fi făcut ziuă, Paul i-a rugat pe toți să mănânce: „Astăzi sunt paisprezece zile de când trăiți în așteptare fără să fi mâncat.
- ³⁴ De aceea vă îndemn să mâncați ceva, căci aceasta este spre salvarea voastră. Nici unul dintre voi nu va pierde nici un fir de păr de pe cap”.
- ³⁵ După ce a spus acestea, a luat pâinea, i-a mulțumit lui Dumnezeu înaintea tuturor și, frângând-o, a început să mănânce.
- ³⁶ Atunci toți au prins curaj și au mâncat și ei.
- ³⁷ Eram de toți în corabie două sute șaptezeci și șase de suflete.
- ³⁸ După ce s-au săturat, au ușurat corabia, aruncând grâul în mare.
- ³⁹ Când s-a făcut ziuă, n-au recunoscut uscatul; au zărit doar un golf care avea țărmul nisipos și au voit să ducă acolo corabia, dacă va fi fost posibil.
- ⁴⁰ Dezlegând ancorele, le-au lăsat în mare. În același timp, au slăbit funiile cârmelor, au ridicat pânza din față și, ajutați de vânt, s-au îndreptat spre țărm.
- ⁴¹ Dând peste un banc de nisip, au împotmolit corabia. Partea din față a corabiei s-a înfipt și a rămas înțepenită, iar partea din spate a fost ruptă de violența valurilor.
- ⁴² Soldații au hotărât să-i ucidă pe deținuți ca nu cumva să scape vreunul înotând.
- ⁴³ Însă comandantul, care voia să-l salveze pe Paul, le-a împiedicat planul și a poruncit ca cei care pot să înoate să sară primii și să se meargă spre uscat,
- ⁴⁴ iar ceilalți să ajungă care pe scânduri, care pe ceva din corabie. Astfel au reușit toți să se salveze pe uscat.

Paul pe insula Malta

- ¹ După ce ne-am salvat, am aflat că insula se numea Malta.
- ² Localnicii ne-au arătat o bunăvoință neobișnuită: au aprins un foc și ne-au primit pe toți alături, căci începuse să plouă și era frig.
- ³ Paul adunase un braț de vreascuri și le-a pus pe foc. Din cauza căldurii, o viperă a ieșit și s-a prins de mâna lui.
- ⁴ Când au văzut localnicii șarpele prins de mâna lui, au început să spună între ei: „Cu siguranță omul acesta este un criminal. Abia s-a salvat din mare și pedeapsa [divină] nu-l lasă să trăiască”.
- ⁵ Dar el, scuturând șarpele în foc, nu a suferit niciun rău.
- ⁶ Ei se așteptau ca el să se umfle sau să cadă dintr-o dată mort. După ce au așteptat mult timp și au văzut că nu i s-a întâmplat nimic, și-au schimbat părerea, spunând că el este un zeu.
- ⁷ În apropiere de acel loc se aflau ogoarele conducătorului insulei, numit Publius. Acesta ne-a primit și ne-a găzduit cu amabilitate timp de trei zile.
- ⁸ Și s-a întâmplat că tatăl lui Publius zăcea la pat cuprins de friguri și de dizenterie. Paul a intrat la el, s-a rugat, și-a pus mâinile asupra lui și l-a vindecat.
- ⁹ În urma acestui fapt, au venit și ceilalți bolnavi din insulă și au fost vindecați.
- ¹⁰ Ei ne-au copleșit cu onoruri, iar când am plecat, ne-au pus la dispoziție tot ce aveam nevoie.

Continuarea călătoriei până la Roma

- ¹¹ După trei luni, ne-am imbarcat pe o corabie alexandrină, care iernase pe insulă și care purta emblema Dioscurilor.

¹² Am acostat la Siracusa și am rămas trei zile.

¹³ De acolo, continuându-ne călătoria [pe lângă coastă], am ajuns la Reggio. În ziua următoare, suflând vântul de la miazăzi, am ajuns la Pozzuoli în două zile.

¹⁴ Aici am întâlnit niște frați care ne-au rugat să rămânem șapte zile. Și astfel am ajuns la Roma.

¹⁵ Frații de acolo, auzind despre noi, au venit în întâmpinarea noastră până la Forul lui Appius și Trei Taverne. Când i-a văzut, Paul i-a mulțumit lui Dumnezeu și a prins curaj.

¹⁶ Când am intrat în Roma, i s-a permis lui Paul să locuiască singur, cu un soldat care-l păzea.

XI. MĂRTURIA LUI PAUL LA ROMA

Paul se întâlnește cu iudeii din Roma

¹⁷ După trei zile, [Paul] i-a chemat pe mai marii iudeilor. Când ei s-au adunat, Paul le-a zis: „Fraților, deși nu am făcut nimic împotriva poporului sau împotriva obiceiurilor părinților, la Ierusalim am fost predat în lanțuri romanilor.

¹⁸ Interogându-mă, aceștia voiau să mă elibereze pentru că nu aveam nici o vină care să merite moartea.

¹⁹ Dar pentru că iudeii se împotriveau, am fost nevoit să fac apel la Cezar, nu ca și cum aș fi avut ceva ca să-mi acuz neamul.

²⁰ Așadar, din această cauză v-am chemat ca să vă văd și să vorbesc cu voi, căci din cauza speranței lui Israel port eu aceste lanțuri”.

²¹ Ei i-au răspuns: „Noi nu am primit din Iudeea nici o scrisoare cu privire la tine și n-a venit nici unul dintre frați care să ne povestească sau să ne spună ceva rău despre tine.

- ²² Dar credem că ar fi bine să auzim ce gândești tu. Cât privește însă erezia aceea, ne este cunoscut că pretutindeni se vorbește împotriva”.
- ²³ I-au fixat o zi și au venit la el mai mulți la locuința lui. De dimineață până seara, în expunerea sa, el le-a dat mărturie despre împărăția lui Dumnezeu, [căutând] să-i convingă despre Isus din Legea lui Moise și din Profeți.
- ²⁴ Unii au fost convinși de cele spuse de el, alții nu au crezut.
- ²⁵ Au plecat fără să fi ajuns la vreo înțelegere între ei, după ce Paul le mai spusese un cuvânt: „Bine a vorbit Duhul Sfânt părinților voștri prin profetul Isaia
- ²⁶ când a zis:
- Du-te la poporul acesta și spune-i:
De auzit veți auzi, dar nu veți înțelege.
De privit veți privi, dar nu veți vedea.*
- ²⁷ *Căci inima acestui popor a devenit insensibilă,
urechile lor cu greu aud,
iar ochii și i-au închis
ca nu cumva să vadă cu ochii
și să audă cu urechile,
să înțeleagă cu inima și să se întoarcă,
iar eu să-i vindec.*
- ²⁸ Așadar, să vă fie cunoscut că mântuirea aceasta a lui Dumnezeu a fost trimisă păgânilor și ei vor asculta”.
- ²⁹
- ³⁰ El a rămas doi ani întregi în aceeași locuință închiriată și îi primea pe toți cei care veneau la el.
- ³¹ El predica împărăția lui Dumnezeu și învăța despre Domnul Isus Cristos cu toată îndrăzneala și nestingherit.

© 2013 Copyright-ul textelor aparține DCB din cadrul Episcopiei de Iași; copyright-ul concordanței aparține DCO & Salezienii Don Bosco